જુવહેર-મેહફીલ

યાની

પરસ્તાને ગૌહર

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા—
[illegible] મણીલાલ [illegible] એન્ડ કંપ.
[illegible] આમલીરેરી–સુરત.

દશ આના

એકે અવાજે પસંદગી પામેલાં

લોકપ્રીય પુસ્તકો.

વાર્તા—નોવેલ—નવલકથા.

મોહિની ઉર્ફે મરીઅમ-ડાકુનીદીકરી (ડીટેકટીવ નોવેલ)	૦-૧૨-૦
ચતુરસિંહ ઠગારો ભા ૧-૨-૩-૪ ચાર બુક	૧-૮-૦
ખુની કોણ? (સચિત્ર ડીટેકટીવ નવલકથા)	૦-૮-૦
ભેદી પુતળુ, (ડીટેકટીવ નવલકથા)	૦-૮-૦
ગવહરજાન (રશીક નોવેલ)	૦-૧૨-૦
રાજા ભરથરી (પાચ ચીત્રો સાથે) વાતા	૦-૮-૦
વિનાશની વામા, નવ ચીત્ર સાથે ઇતિહાસીક નોવેલ	૩-૦-૦
વિણાવેલી નોવેલ (સચીત્ર) ભાગ—૧— (.) ભાગ- ૨- -	૧-૪-૦
શુરવીર છેલની વાર્તા. (અજાયબીથી ભરપુર)	૦-૧૨-૦
કામકળા અને કામરૂપની વાતા (ચમત્કારીક વાર્તા)	૦-૧૨-૦
રાજબાળા અથવા ભાગ્યહિન ભામીની, નોવેલ	૦-૮-૦
કહીકાતક અથવા હાસ્યરસનો હોજ (ટુકી ટુકી અને હાસ્યરસથી ભરપુર બુધી વધારનારી હાજર જવાબી વાર્તાનો ભંડાર ચતુરાઇનો નમુનો ભા ૧ ...)	૧-૪-૦
બાદશાહ-બીરબલ-ભા. ૧થી૫,(...બુધ્ધીનો ખજાનો)	૧-૦-૦
કુસુમ કુમારી ભા ૧ લો (ઐતિહાસીક નોવેલ)	૦-૬-૦
લવ ગ લતા (કુસુમ કુમારીનોજ ભાગ ૨ જો)	૦-૮-૦
દેવી પુત્ર બાલામજી (દૈવી ચમત્કારથી ભરપુર)	૧-૦-૦
ભાગ ૨ જો ( )	૧-૦-૦

મળવાનુ ઠેકાણુ —

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર

રાણીતળાવ—સુરત.

ઝવહેરે-મહેફીલ

યાની

પરસ્તાને ગૌહર

જીસમે નામી શાયરોકે કલામોંકા એ મુલ ખજાના (માયુને) ઉમદા ગઝલ, કવ્વાલીકા બડા મજમુઆ એકઠા કીયા ગયા હય.

છપવાકે ઇજાહાર કીયા

બુકસેલર મણીલાલ ભાઇશંકર વ્યાસ

ઠે૦ બેગમપુરા આમલી શેરી—સુરત

પહેલીવાર નવેમ્બર ૧૯૨૪

કીમત સીર્ફ દશ આને.

શોખીનોકે લાયે, તાકીદે મંગવાઇએ, તૈયાર હય,

ચતુરસીંહ ઠગારો—ઠગવીધામા મશહુર થયલા ઠગના અતી અદ્દભુત્ પરાક્રમ વીર અને હાસ્યરસથી ભરપુર અજાયબી ભર્યા ભેદભરમથી છલાછલ ભા ૧-૨-૩-૪ દરેક ભાગની કીંમત, છ આના

બાદશાહ અને બીરબલ—અકલ હોશીયારીના પાઠ શીખવનારી વાત, બીરમલની ચાતુરી જ્ઞાન સાથે ગમ્મતથી ભરપુર મોટી બુક, કીંમત **બાર આના.**

માન મુસાફરી--પરગજુ રાજા માનસીંગની ઉદારનીતીનો આશ્ચર્યજનક હેવાલ ચમત્કારિ સાત પ્રશ્નોની વાર્તા, અજાયબીથી ભરપૂર તીલસ્માતી ભેદોવી છલાછલ કીંમત, **બાર આના.**

સ્રીચરીત્રની વાર્તા—એવરા સ્રીની પાપલીલા જોવી હોય અને પાપ પર ઢાંક પીછોડો કરી સતી બનની શખણીઓની ચતુરાઇ જોવી હોય તો એકવાર જરૂર વાચો. કીમત, **આઠ આના.**

હનુમાનની મુર્તી અથવા ચક્કરદાર ખુન—અનીશય અજાયબી પમાડે એવી છુપીપોલીશના પરાક્રમથી ભરપુર ડીટેકટીવ વાર્તા કીંમત, **એક રૂપીયો.**

આ તથા એ શિવાય બીજી ઘણી જાતની વાર્તા, નોવેલ, નાટક, ગઝલ, કવ્વાલી ગાયન, કીસ્મા કહાની, વીગેરે બુકો મળવાનુ ઠેકાણુ—

શા ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર, રાણીતળાવ—સુરત.

તા. ક:—(૧) બ્હારગામોના ઓર્ડરપર પુરતુ ધ્યાન આપવામાં આવે છે (૨) દરેક બુકોની કીંમત ઉપરાત ટપાલ ખર્ચ અલગ સમજવુ (૩) જવાબ માટે હમેશા રીપ્લાઈ કાર્ડ લખવો

ઝવહેરે મહેફીલ

યાની

પરસ્તાને ગૌહર

ગઝલે. હકીમ. -ગઝલ-કવ્વાલી-

મગદુમ અલી એહમદ, તેરી કલીયરકી નગરીયા આંખોમે બસીહે,
દુખીયા હુ બહોત લીજે, પીઆ મોરી, ખબરીયા, અબ જાન ચલીહે.
નયના તોરે મતવારે હે, ઓર દિલમે, ઉમગ હે, કયા સાબીરી રંગહે,
ક્યુન મય ઇતરાઉ સખીરી મોરી, ચુંદરીયા **સાબીરને** રંગી હે.
દુવારે જો તેરે આઉ, દીયે ઘીકે જલાઉ, બીપતકો સુનાઉ,
ખુશહો કે ચડાઉ, તેરે રોજેપે **ચદરચા,** યેહ મનમે બસી હે.
શાબીર પીયા મુજકો તો તેરી આશ લગી હે, ગો દુખ ચલી હે,
મજધારમે અબ પાર લગાદે મોરી **નૈયા,** તુમ **હકકે વલી હે.**
દમ બીમ સખીયોંમે પુરી, એક સખી હુ, જો દુવારે ખડી હુ;
ઇન સબકે હાનોસે મોરી ભરદે, ગગરીયા ક્યુ દેર લગી હે.
જાતે હે **હકીમ** આજ, સુનો જાનીબે **કલીયર,** મગદુમ કે દરપર,
ચલ દેખ સખી અબ તુ કલીયરકી નગરીયા, કયા ધુમ મચી હે.

નઈ-ગઝલ. -કવ્વાલી-

અબ જાનેદો બસ જાનેદો વોહ બેવફા જાતા રહા,
દર્દ સીનેસે કલેજા ચીરકર જાતા રહા.

જીસકો છાતીસે લગા રખ્ખા થા મયને શૌક સે,
વોહ મેરે નાજોં કા પાલ્રા દીલરૂબા જાતા રહા
તન દીયા ઓર મન દીયા, ઓર ધનભી સારા દે દીયા,
ફીરતો બાકી કયા રહા વોહ દીલકો તરસાતા રહા
તીરે નીગાહ સે છેદકર સીના જીગર જખ્મી કીયા,
અયસા સીતમ હમપે કીયા દર દર વોહ ભટકતા રહા
ઉસ બેવફા માશુક ને કયસા જલા રખા મુઝે,
જબ નજર પડને લગી વોહ ખુદસે શરમાતા રહા.
તન મન તો સારા જલ ગયા, અબ કયા રહા ઇસ જાનમે,
ધુની જમાકર ઇશ્કકી કફની કો રંગવાતા રહા
ખુદ ખુદા બેજાર હૈ જો કૌલ સે ઝુઠા રહે;
ઇસ સાશસે બેજાર હય ટુટા તો ફીર જાતા રહા
દર્દ દીલભી હૈ મુઝે મકસુદ ઓર જખ્મે જીગર,
સારી બાતે તો રહી, વો દીલરૂબા જાતા રહા

નાટકે, ચલતા પુર્જા. —રાગ કવ્વાલી—

યુ ઝુલ્મ ન કર જાલિમ, લુટકો કરમકે બદલે,
એક દીન તુઝે મિલેગે, જુલ્મો સિતમકે બદલે
ઇશ જુલ્મે ના રવાકી, આખર સજા મિલેગી,
દોજખકા ગાર હોગા, બાગે ઇરમકે બદલે.
ઇસ અયસે આરજીપર, ફુલા હુવા હય નાહક,
મીટ્ટીકી કબ્ર હોગી, જાહો હશમકે બદલે.
દૌલત ન સાથ દેગી, અજમત ન પાસ હોગી,
કીડે કફનમેં હોગે, જાહો હશમકે બદલે.

ગઝલે ઠુમરી. —અલ્લસીયા—

ફ્સ ગઈ મેં તો કાલુ બલામે—

લામ અલીમ ઓર મીમકા પરદા, ઇશકો હટાકર સામને આજા;
દીલમે અદાએ ઉતર ગઇરે-ફ્સ ગઇ મે તો કાલુ બલામે.
ઇન્ના ખલકના દીલમે ભુલાયા, ન હનો કરબ સબકો બતાજા;
હીજમે મર ગઇ મર ગઇરે–ફ્સ ગઈ મે તો કાલુ બલામે.

તર્જે-ઉસ્તાદી દાહરા, —:૦:—

માવરીયા મન ભાયોરી, બાંકો યાર—

કાબએમેં ઇસા મદીનેમેં મુસા, તુરપર રૂપ દીખાયોરી—બાંકો.
કાહુમે હસરત કાહુમે ઇશરત, આપહીમે આપ સમાયોરી—બાંકો.
તનમે મનમે ઇન નયન નમે, હીરદે બીચ સમાયોગી-બાંકો.
પીયા જાત હે દીલ તડપત હે, દરસનમે કોન દીખાયોરી—બાંકો.
લાખ કહી વાને એક ન માની, સમઝ સમઝ પચતાયોરી—બાંકો

નાટકે-વિર, કેશરી —રાગ. કવ્વાલી—

જબદીલ ન હો કાબુમે, તો કયા મેરી ખતા હય, **યહ શાને ખુદા હય,**
સચ હોય જો **મહોબ્બતમેં** કીસીને કહા હય, **આફત હય બલા હય.**
આઝારે મહોબ્બતસે, તો **અલ્લાહી** બચાએ, યેહ ગમ ન દીખાએ,
યેહ દર્દ વહિ હય, જીસકી નહી કોઇ દવા હય, **બેકાર દુઆ હય.**
શાયદા કો લગે કોનસે અદાઝ, તો દેખો, કુછ ગૌર તો કરો,
મરતા હય તો મરનેકે શીવા, કોન જીયા હય, **આખરકો ફના હય.**

ગઝલે, અનવર. —·૦—

જલવા મુઝે દીખા દો **અજમેરકે બસૈયાં,**
રૂખસે નીકાબ ઉઠાદો અજમેરકે બસૈયાં.

આંખોમે અશકે હસરત દાગે ફીરાક દીલમે,
દુખકી મેરી દવા દો અજમેરકે બસૈયા
સુરત નહીં દીખાતે હે ઇખત્યાર તુમકો,
આવાઝ હી સુનાદો અજમેરકે બસૈયા
હોજાયે મહો દીલમે યા મા વ મનકે ઝગડે,
વહદતકી મય પીલાદો અજમેરકે બસૈયા,
ઉમ્મીદ્વાર હોકર અનવર ખડા હે દરપર,
બીગડી હુઇ બનાદો અજમેરકે બસૈયા

ગઝલે-શાહ—"કુછ નહિં ઓર સબ કુછ સહિ"

કહેતે હય લોક યારો, એહલે જર નહિ તો કુછ નહિ,
હુવા જબ જર પેદા તો યારો, ઘર નહિ તો કુછ નહિ
હુવા જબ ઘરતો અય યારો, દીલબર નહિ તો કુછ નહિ
દીલબર આયા જબ તો યારો, મોહબ્બત નહિ તો કુછ નહિ
મોહબ્બત મીલી તો અય યારો, ખુદામે ના મીલી તો કુછ નહિ,
ખુદાસે મોહબ્બત મીલી તો યારો, "શાહ" કહેતે સબ કુછ સહિ.

નાટકે, લયેલી મજનું. -ગઝલે. આરામ-

મજનુ હુએ લયેલી રહે તુજપર દીવાના,
બગએર તેરે વસ્લકે નહકુ જીયાના-મજ
ન મરનેકા હએ ડર મુઝે કુચ્છ જરાભી,
સમ એ રૂપે તેરે રહે હુ પરવાના-મજ
મેરી જીંદગી અબ તો હય ઇશ્ક હીસે,

હએ એક દીન વ્હોડી આગમે જલજાના—મજનુ૦
મેરી જાન દુગા મએ કદમોપે તેરે,
અગર લયેલી સમજે મુજકો બીગાના—મજનુ૦
રોજે હશરકો મય પકડુ ગા દામન
જવાબ ન્હે જફાકા મએ, પુછુ ગા રઆના—મજનુ૦
ન્હે પએરોપે તેરે રખા હમને સરહએ,
તોરે હાતો હએ મરના ઉલાના—મજનુ૦
તુ હએ મેરી લયેલી, હું મે તેરા મજનુ,
હોગા તુજસે આબાદ મેરા વિરાના—મજનુ૦
આરામસે કામ મુઝકો નહી હએ,
તેરી તેગે અબરૂકા મએ હુ નીશાના—મજનુ૦

નાટકે, રસીક માણી —રાગ ગઝલ—

બાદીલા એગે આયોરે, ગોરા જોબન બીતો જાય—બાદીલા૦
યદા તોરી યાદની સુતી પલગ બીછાય,
જબ જાગુ તબ એકલી મઉ કટારી ખાય—બાદીલા૦
પ્રીતમ પ્રીત લગાયકે છોડ ગયે પરદેશ,
જાઉ વાકે યાદમે લઉ જોગનકા એશ—બાદીલા૦

મુસ્તજાદે—હોસેન—તર્જે—ગઝલે—કવ્વાલી

સોતાહએ ગલે ગલાકર વ્હો, જબયાર પલગ પર— કયા નાજો અદાસે,
આતી હએ લપટ ફુલોકી મહેકાર પલગપર—ઉમ બંદે કબાસે
હએ સોરખ જો પોશાક તો ઉસ ગોરે બદનપર—સજતી હએ સજાવટ,
રપતા હએ અજબ તરેહકા, ગુલજાર પલગપર—અચલકી જેલાસે.
સાકીતેરે સદકે, તુ જગ જામકો ભર-જો શૌકે ખુદાહે,
જો સાથ રહુ યારકે સરશાર પલગપર-સર મસ્ત નીશાસે

હએ આરજુ દીલકી વ્હો આગોશમે—આવે ખ્વાહીશ મેરી.
સોજાને તો હો જાઉં બલહાર પલગપર-**મીન્નત ય્હે ખુદાસે.**
રંગની તેરે સેરકી સુનકે હુસેન—અબ મુશતાક હુવા દીલ,
તુ ખુશ રહે ઔર પાસ હો, **દીલદાર પલંગપર** હરરોજ ગ્જાસે.

ગઝલ, શાને મોહમદ —કવ્વાલી—

પસંદ આઇ ન કોઈ, શકલ પર સુરત મોહમ્મદકી,
હમારે દીલમે છુપકર, રેહ ગઇ હસરત મોહમ્મદકી.
ન હમ **દોઝખમે** જાએગેં ન હમ **જન્નતમે** જાએગે,
ખડે દેખા કરેગે હશ્રમે સુરત મોહમ્મદકી
મુઝીકો અય ફીશારે કબ્ર મદમે દે અઝીયત દે,
જરા દીલકો બચાના ઇસમે હય હસરત મોહમ્મદકી
મદીનેકી તરફ લોગોકો જબ જાતે હુએ દેખા,
હ મહારે દીલકો તડપાને લગી ઉલફત મોહમ્મદકી.
લહદમે આય ફરીશતો તુમ કહા જાતે હો એડોબી,
જરા તમકીન હો બાતે કરો હજરત મોહમ્મદકી
બુતોને રંગ તાગેને ઝીયા રોઝે અઝલ માગી,
પુકારા દીલ મેરા દે યા **ખુદા** ઉલફત મોહમ્મદકી
ફીઝા જલદી **કાયમત** આએ નિકલે આરજુ દીલકી,
પડેહ **સલ્લેઅલા** હમ દેખકર સુરત મોહમ્મદકી.

નાટકે-પાક અસમત—રાગ—ગઝલ ભેરવી.

ગયા એખતાગ આલમશે, અજબ ય્હે દોર આયા હએ,
ડરે મબ ખલ્ક જાલિમસે, અજબ ય્હે દોર આયા હએ-ગયા
ન **યારો** મે રહી યારી, ન ભાઇયોમે **વફાદારી,**
મહોબ્બત ઉડ ગઇ સારી, અજબ ય્હે દોર આયા હએ-ગયા

બહોતસે મક જો જાને, ઉશાકો સબ કોઈ માને,
ખરા ખોટા ન પયેછાને, અજબ ય્હે દૌર આયા હએ-મયા.
ચુગલ કરતે ફીરે ચુગલી, ફૂગલ કરતે ફીરે ફીગલી,
દગલ કરતેફીરે દગલી અજબ ય્હે દૌર આયા હએ-ગયા.
હુનરમંદાન હરજાઈ, ફીરેદર બદર રૂશવાઈ,
રજીલ કોમોકી બેન્યાઇ, અજબ ય્હે દૌર આયા હએ-ગયા.

નાટકે-શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર. -રાગ, ગઝલ, કવ્વાલી-

હુઈ હય દીયોઆશૌ, મુઝે ઉલ્ફત મહંમદકી,
કે તડપતી હે દીલ મેરા, મુઝે ફુરકત મહમદકી.
મદીનેસે જો આતી હય, તો ઇતના પુછ લેતા હું,
સબા જલ્દી બતા કૈસી, તબીયત હે મહમદકી
ન હમ જન્નતમે જાયેગે, ન હમ દોજખમે જાયેગે,
ખડે દેખા કરેગે હશ્ર મે, સુરત મહમદકી
દરે જન્નતપે રીદવા જબકે, દરવાજા પે રોકેગા,
તો હોગા હુકમ જાને દો, એ હય ઉમ્મત મહમદકી
મીટાયા કુફ્ર દુનીયાસે, બજાયા દીનકા ડંકા,
દીખાયા નુરકા જલવા, વો હય તાકાત મહમદકી

ગઝલે, તજમ્મુલ —જમાનેકી ફેશન—

બગલમે લેકે જુરવાકો ફિરાના યેહભી ફેશન હય,
મડમ સાહેબકો થીયેટર લેકે જાના યેહભી ફેશન હય
લગાકર હેટ મીસ્ટર બનકે લેકર સાથ કુત્તેકો,
પહોચકર પાર્કમે સીટી બજાના યેહભી ફેશન હય.
કલામઅલ્લાહકે બદલે એનેજ દીની કિતાબોકે,
પિસરકો પહેલે ઇંગ્રેજી પઢાના યેહભી ફેશન હય.

બિછાના કરશે **દસ્તરખાન** ચહે ઝપડે પુરાને હય.
સરે **ટેબલ** **છુરી** **કાંટેસે** **ખાના** યેહભી ફેશન હય
અગર હો **બોલેકા** જલસા બહાનેકે લીએ ઇજ્જત,
મડમકે સાથ **યારો** કે નચાના યેહભી ફેશન હય.
બડાકર **મુછકો** **દાઢી** ઘટાકર કાટકર ગુમ્બા,
બઇ શાને ફઝીલત માગ ખાના યેહભી ફેશન હય.
નહીં હોતી હય આયદ દફ્અ તાજીરાત કોઇભી,
"**તજમ્મુલ**" શએર ગયરોકે ચુરાના યેહભી ફેશન હય.

ગઝલે-હસન—"જમાનેકી ફેશન."

મહે રમઝામે હોટલમે જાના યે ભી **ફેશન** હય;
શરે રાહ ચલતે ચલતે **પાન** ખાના યેહ ભી ફેશન હય.
રહા **ગાફીલ** **નમાઝોંસે** ન **રોઝા** એક ભી રખ્ખા,
ખુદાકી યાદકો દીલમે ભુલના યે ભી ફેશન હય
લગાકર **નેકટાઇ** ઓર **કાલર** પહેનકર **ઝુબ્બા;**
બઢાકર **મુછ** **દાઢીકો** કટાના યે ભી ફેશન હય
લીયે હાથોમે **તસબીહ** ઔર **મુસલ્લા** દર બગલ દેખા,
બગએ નામ હી **મસજીદમે** જાના યે ભી ફેશન હય
ફડાના **કોફતા** **બીરયાની** ચલકર ખુબ **હોટલમે;**
ગદા હું **રોઝા** યારોમે ઉડાના યે ભી ફેશન હય
ઝમાના આજ કલ **ફેશનકા** હય ફેશન પર મરતે હય;
બુઝુરગો કી **નસીહતકો** ભુલાના યે ભી ફેશન હય
કીસીકી હાથ આએ મુફતમે દોલત તો બહેતર હય,
પરાયે માલપર કબજા ઝમાના યેભી ફેશન હય
કીસીકી ક્યા કુસુર ઇસમે ઝમાને કી દોરંગી હય.

દીખાએ દેખીયે જો કુછ ઝમાના યે બી ફેશન હય-
મહે રમઝમે નાટકમે સીનેમા મે જાતે હય,
વહા પર નુર આખોકા ગાવાના યે બી ફેશન હય
ઉડાકર શીર ખુરમા ઈદ આઇ હય ઝમાને મય
બરાએ સયેર ચૌપાટી પર જાના યે બી ફેશન હય
"હસન" દેખો તો ઇબરતમે અજબ રંગે ઝમાના હય,
કીસી પર કરકે એહસાંકો, જતાના યે બી ફેશન હય.

ગઝલે, નસીહત —:૦:—

ઝરા તુ સોચ અય ગાફીલ કે દમકા કયા ઠીકાના હે,
નીકલ જબ જાન ગઈ તનમે, તો સબ અપના બીગાના હે
સુનો અય જાને મન તુમકો યહાસે કુચ કરના હે,
રહો તુમ યાદકી હુકમે જબતલક યહા આમદાના હે
અરે ગાફીલ તુ કયુ ભુલા હે ઈસ દુનિયાકી લાલચમે
મફર મુલકે અદમ આખીર, તુઝે દર પેશ જાના હે
પડે સોતેહો ગફલતમેં જરા ઉઠકર આખ તો ખોલો,
હુવા હે શામ ઉઠ બેઠો મુસ્તફીર ઘરકો જાના હે
ખુદા પુછેગા જબ તુમસે તુ કયા લાયા હે, આલમસે,
દીયા જે ઉમ્ર ઓર દૌલત ને, કયા તો ક્યા કમાયા હે-
લગા રેહ યાદકી હુકમે અમર, અપની શફા ચાહે,
ન જાવે સંગ કુછ હરગીઝ, યહી સબ છોડ જાના હે-

ગઝલે, મેહબુબ. —:૦:—

દીલ કીસીસે ના લગાના જાના જવાની પનમે,
કયા દાગ દે ગયોરે જાના જવાની પનમે
સુરત દીખાદે પીયારી દીલકો હે બેકરારી,

કયસી કર ન જારી જાના જવાની પનમે.
નેના ને કર કટોરે પાનીકી ઝીલ હેરે,
આંસુસે મોં ધુલાના, જાના જવાની પનમે.
મીટ્ટીકા કર બીછોના ઇટોકા કર શીરાના,
તન ખાકમે મીલાના જાના જવાની પનમે.
મેહબુબ જાન જાના, મે હોગયા દીવાના,
શહેરોકી ખાખ છાના, જાના જવાની પનમે.

ગઝલે, નીરાલી. —કવ્વાલી—

કીસ દુશ્મને જાકા મોહબ્બત નામ રખ્ખા હય,
દીલુકો સોખ્તા કરરેક ઉલ્ફત નામ રખ્ખા હય.
કયા યેહ કયા કમ હય ફીરાકે યારકી ઘડીયા,
ખુદા જાને કે કીશ દીનકા કયામત નામ રખ્ખા હય.
નસીહતમે ભડક જાતી હય યે આતશ મોહબ્બતકી
અજબહી દીલ જલાનેકા નસીહત નામ રખ્ખા હય.
કોઇ આશકસે પુછે, લઝઝતે બેતાબીએ હીજરા,
મોહબ્બતકે મઝેકા દરદે ફુરકત નામ રખ્ખા હય.
મુસીબતમે ન કામ આયા કોઇ બબ, બનગયે દુશ્મન,
કઈ બતલા તો દે કીસકા, ફીરાકત નામ રખા હય.

ગઝલે નૈયર —કવ્વાલી—અલ્લાબન્દિજાન—

છુપ છુપા કે લેલીયા દીલ, અયશા દીલબર કોન હે,
કુછ નઝર પડતી નહી, પરદે કે અંદર કોન હે
મગે અસવદ રખકીયા ઓર ખુદ મદીના જાબસે,
યે ખબર હોતી નહી કાબએ કે અંદર કોન હે,
રોશની હે રાઝે પીનહાસે શરીઅત કયા કહુ,

યા રસુલીલ્લાહ તુ અલ્લાહો અકબર કોન હે
યા નબી તુઝસે બને લાખો નબી સાહેબ વલી,
અયસા હાથોકા સખી દીલકા દીલાવર કોન હય
સબસે અવ્વલ સબસે આખીર સબસે અફઝલ હય તુ,
અબીયામે યા નબી તેરે બરાબર કોન હે
પીરકી દીલ પર નઝર હે સબ ઉસે માલુમ હે,
જાનતા હે કોન યે ગુમનામ નૈયર કૌન હે

ખ્વાએ–મોહબ્બત–રાગ, સારંગ–ગઝલે. રૌનક,

એ જર હએ કૌન, ઔર કહો જરદાર કોન હએ!
ગુલ કીસ જગસે આયા હએ, ગુલઝાર કૌન હએ!–એજર
જરવાલોસે ગરીબ, ગરીબોને આહલેજર,
ગર ન રીશાયતો હોવે, તો સરકાર કૌન હએ!-એજર
આશક અગર ન હોવે, તો માશુક હોવે કોન!
ગર બાવફા ન હો, તો જફાકર કૌન હએ'–એજર
અન્ધેર ગરન હો, તો ઉજાલેંસે કામ કયા,
રૌનક નહો, તો તાલીબે દીદાર કૌન હએ–એજર

ગઝલે, મોતીજાન. —રાગ. ગઝલ—

મજનુ તેરી આખોમે–યા–દીલમે રહી લયલા,
કયા ખુબ મોહબ્બતકી મંઝીલ, મે રહી લયલા
નાહક હો રહા હએ આગે, એચેને દીલે મજનુ,
એક દીનબી ન બે પરદા, મેહ ભીલમે રહી લયલા.
ખુદ સબ આ ફીક્ન હો કર, પરવાના બનાયા,
એ કૈસકે કયુ અપની, મેહમીલમે રહી લયલા.
લયલા કે તસવરને, રખ્ખી ન કુછ બાકી,

લયલાહી બના **મજનું**, જબ દીલમે રહી **લયલા**
વાકીફ હો જહા ઉસ્કા કયુ કર બને **મજનુ,**
મૌજુદ હરએક દીલકે, મહેમીલેમે રહી **લયલા.**

ગઝલે, ખામોશ. —:૦:—

તુ ન કર અપને લીએ તદબીર અપને હાથસેં,
કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
ગબ્રકો કર રામ રામ ઓર શેખ માહીકો સલામ,
હકને ખીચી હે હરએક **તસવીર** અપને હાથસે.
કલબ અપના સાફ કરલે, **સોના** રૂપા હએ ગેરી,
કૈકદે **પારસકે** તઈ, અકસીર અપને હાથસે,
કબ્રપર મજનુકો જાવે, લએલી ગર દામન કુશા
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથસે
દામને આલુદાહ અયે "ખામોશ" હો કયા અજબ,
પાક કરદે હઝરતે શબ્બીર અપને હાથસે

આરામેદીલ. —ગઝલે અકબર—

અદમમે કીસ લીયે આયા **અરે નાદાન પરદેશી,**
ભરોશા કયા હે દુન્યાકા, અરે નાદાન પરદેશી,
યે કયુ ડાયે હે ડેરે કાંશલીયે —યે-છાવની છાયે,
મુસાફીર હે તુ દો દીનકા, અરે નાદાન પરદેશી,
કહાસે આયા જાતા હે કંહા, એક બાત સુનતા જા,
યહા ફીરભી કભી આના, અરે નાદાન પરદેશી,
કીયે સામાન કયા કયા ચંદ રોજ—જીંદગાની પર,
યે સબ રેહ જાયેગા ઝગડા, અરે નાદાન પરદેશી
ન સો યુ ખ્વાબે ગફલતમેં, તમાશા દેખ દુન્યાકા,

કે યે દો દીનકા હૈ મેલા, અરે નાદાન પરદેશી,
ઈબાદતકે લીયે આયા હે, બચ બેહકાને વાલોસે,
ન ખા પરદેશ મેં ધોકા, અરે નાદાન પરદેશી
કહા દારા કહા જમશીદ, શીકદર કહા અકબર,
હે સબકો ખાકસેં મીલના અરે નાદાન પરદેશી

ગઝલે-જલશા-સંગ્રહ. —રાગ, રેખતો—

આદમકે શરકો જો દમ ગયા સો ફીર ના ફીરા,
જારી ઇન ચશ્મે જો નમ ગયા સો ફીર નાફીરા,
લરાઈ કરતે ચહેરે પર દોનો જુલફો શિહા,
ગુલ રૂખશર કામો સમ ગયા સો ફીર ના ફીરા.
અજબ હે જજીલ મુઝુત રપે મુજકુ હેરત હે,
જાહાંસે જો કોઇ બરદમ ગયા, સો ફીર ના ફીરા.
ઊદાસ હો કે સનમ શુમ્હોકુ ચલા અફસોસ,
બહાર રોનેકે સબનમ ગયા સો ફીર ના ફીરા.
ગરૂરી મત કર તુજ હોશનાપે અએ માહેલકા,
અજલકી સામને રૂસ્તમ ગયા, સો ફીર ના ફીરા.

ગઝલે-લતીફ-તર્જે-કવ્વાલી.

જો કુફરકે પેચમે ઉલઝાથા, સુલજા દીયા કમલી વાલેને,
ક્યા નુરે અઝલકો આતેહી, ચમકા દીયા કમલી વાલેને,
એ જીનનો બસર, વોહ હુરો મલક, બે હોસ હુએ દેખી જો ઝલક
બુરકેકો રૂખે રોશનસે જરા સરકા, દીયા કમલી વાલેને.
ઈસલામકા ડકા બજને લગા, જો કુફર થા સબ કાફુર હુઆ,
જબ ઇનના ફતના અલમનસરા ફરમા દીયા કમલી વાલેને.
જુલમાત-જહાંસે દુર હુઇ ખાલીક કી જીયા મામુર હુઈ,
જબ નુરકા મુખડા સલ્લે અલ્લા દીખલા, દીયા કમલી વાલેને.

એક ચાંદકે દો હાથે દેખે વોહ ગેસુ મતવાલે દેખે,
ઝુલ્ફોકો અપને એહરેપે લટકા દીયા કમલી વાલેને
હજ ઓર જકાત નમાઝ પડો કુરઆની એ ઈદિ કો યાદ રખ્ખો,
ફરમાને ખુદા હર મોમીનકો, સમજા દીયા કમલી વાલેને,
કુરબાન હુએ યે શમશો કમર મુશાબે ખુદ ઈસા મુજત્તર,
બુરકેકો રૂખે રોશનમે લતીફ ઉલટા દીયા કમલી વાલેને

ગઝલે-પ્યારે સાહાબ તર્જે-કવ્વાલી

રસુલે હાસમી અપને ડીવીજન કા ગવરનર હે.
મદીના નુરમે છાયા ઉમકા હેડ કવાટર હે.
મોહીનુદીન શાહ હાંમી મેરે ઉપરી કમીશનર હે
અલાઉદ્દીન સાબીર કલચરી, મેરા કલેકટર હે
ન કયુ કર છાનની ડાલુ મે દરગાહે મોહમ્મદપર
ગુનાહા ગારોને ઉમ્મત કા, મદીના હેડ કવાટર હે
કયામતકી અદાલતમે ગુજર મેરા તો મુમકીનહે
ખુદા ખુદ ખાંહા હે ઉમકા વોહ યહા જરનરેલ ઓફીસર હે.
ગનીમ યે સલતનત અપની પે પાઉગા ફતેહયાબ,
ખુદા હે કીંગ દુનયાકા, રસુલલીલ્લા ગવરનર હે.

ગઝલે-દાગ, મેહતાબજાન

કમતક ખીંચે રહોગે કબતક તની રહેગી
કીમકી બની રહી હે કીમકી બની રહેગી,
કુસ્તા કિયા હે ઉસકી તીર નીગાહાને મુજકો
મેરી મઝાર પરભી તીરે અફગની રહેગી.
હાએ બ દેએ ખુદાપર કબતક સીતમ રહેગા
યે તેરે દીલમે કાફીર કમતક ઠની રહેગી,

તગ આકે દીલકે હાથો ચાહાથા હમને મરના,
યે કયા ખબરથી બરસુ યુંહી જા કની રહેગી,
હમસે નઝર મીલાકર બેતાબ દીલકો દેખો,
બર્કે જહાંસે કબતક યે સમક્ જની રહેગી,
લેવેગી વોહ નીગાહે હર કારવાને દીલકો,
જબતક ચલેગા રસ્તા યુંહી રહે જની રહેગી,
અય "દાગ" તેરી સુરત દેખેમે વોહ ન ડરકર,
છાઈ હુઇ જે મુંપર યુ મુરદાની રહેગી,

ગઝલે—મુલતાન તર્જે-કવ્વાલી

શાને **નબી** તુમહી હો જાને **અલી** તુમહી હો,
અજમેર વાલે ખ્વાજા હીંદલ વલી તુમહી હો.
પાતેહે જીસકે દરપર આહલ તમામ મકસદ,—
અયસે કરીમ **નામી** અયસે નામી તુમહી હો
ઇસલામકી હીમાયત લાઝમ કીહે તુમને,—
બેશક **મોઇનદીન** પયગમ્બરી તુમેહી હો.
પીરાને ચીસ્ત જીસપર કરતેહે ફખ્ર હરમદ,—
વોહ દુસરા નહી હે વોહ એકહી તુમ્હીં હો
હાજત તલબ તુમહીસે હોતેહે અહલે મકસદ,—
મુફલીસકો અપને દરપર કરને **ગની** તુમહી હો.
સુલતાનકી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,—
અયસે ગરીબ પરવર નામી વલી તુમહી હો

(બુલબુલે બંગાલી) ગઝલે કવ્વાલી:—

શીરીં જબા હુઇ હે **ફરહાદકે** દહનમેં,
લયલા પુકારતી હે **મજનુકે** પેરહનમે

ઇતિરો મલાલ મલકર હલકેમે યાર બેઠા,
બુલબુલ પકડને આયા સૈયાદ અંજુમનમે.
આયાથા બુલબુલોકી તદબીરમેં ગુલોને,
હસહસકે મારડાલા સૈયાદકો ચમનમે
ચશમે ગીહાયસે તેરી પરદેમે બતાકે,
તાલીમ હોને આયા રીતના ફરેબ પનમે.
બાઝારે મીસ્રમેં ચલ યુસુફકા સામના કર,
બોટે ખરેકા પરદા ખુલજાયેગા ચમનમે.
બોસેમે લબકે હસકર પર્દા દીખાયે ઉસને,
બીજલી ગીરાઈ મુજપર તકદીરને ચમનસેં.
કોઇ નહી હે તેરા મકદૂર હો તો આતશ,
દે રખ અજુરા દસ્તે ગસ્યાયે ગોરકનમે.

ગઝલે-ઠુમરી-રાગ દેશ. ઉસ્તાદી,—

સુનો તુમ યાર પરદેશી, બચન કયસે નીભાવોગે-હો, બચન-ટેક.
નદીઆ જોરસે બેહતી કંવૈયા મુજ ના પકતી
પોકારૂ અપને હેમ્મતકુ લગાદે પાર મેરી નઇઆ-સુનો.
બાલપણ ખેલમે ખોયા, જુવાની નીંદ ભર સોયા.
બુઢાપા દેખકે રોયા, નબીજી આસરા તેરા-સુનો.

ગઝલે—બેહમ-તર્જે-કવ્વાલી.

લયલાકો તુને એયાર મુજનું બનાકે મારા,
કયસે શકીસ્તા દીલકો દરદર ફીરાકે મારા
ફોરા હય પથ્થરોંસે સર કોહકન કા કીસને,
મનસુરને અનલહક કીસને કહા કે મારા.
એયાર તેરી કયા નૈરંગીયા બયાં હો,

બુત બનકે આપ હમકો કાફર બનાકે મારા.
ગરજાન ગઇ બલાસે ઐ દીલ નહી ગમ ઉસકા
ફર શુકર ઉસને અપના બન્દા બનાકે મારા.
સબ ભર રખ્ખા ખીયાલે ગેસુમે ઉસે બેદમ,
ઔર સુબ્હ હમકો રૂખસે પરદા ઉઠાકે મારા.

ગઝલે—કવ્વાલી —: ૦ —

મજા દેતેહે કયા યાર તેરે બાલ ઘુઘરવાલે,
તેરે બાલ ઘુઘરવાલે તેરે બાલ ઘુઘરવાલે,
પહેલેકી મુજશે તકરાર અબ તુ કયા કરતા હય પ્યાર,
તેરી તરફસે યાર મેગે દીલમે પડગયે છાલે
તેરી બાત હે જજાલ મેરે દીલમે આયા ખીયાલ,
આપની જુલફો કો સભાળ, ઓ બેકારાર જાનેવાલે,

ગઝલે—હાફીઝ તર્જે-કવ્વાલી.

માહમે ગર આપ હે તો શમેઅ નુરાનીમે કોન,
શમેઅમે વોહ હે અગર રેહતા તો પરવાનેમે કોન,
કાહકો શેખો બીરહમન ઢુડતે ફીરતે હો તુમે,
ગર ખુદા બસતીમે રેહતા હે તો વીરાનેમે કોન.
ગર કીમીસે ક્યુ ઝગડતે હો સદા પીકર શરાબ,
ગર ખુદા મસ્તોમે રેહના હે તો ફરઝાનેમે કોન,
જાકે તુમ દેરો હરમમે ઢુઢતે હો કીસ-લીએ.
ગર ખુદા મસજીદમે રેહતા હે તો બુતખાનેમે કોન
હે યે મઝીલ સખ્ત તર સમઝો ઇસે હાફીઝ જરા,
બે-ખુદીસે બા-ખુદી બેહતર, હે આ-જાનેમે કોન,

ગઝલે—મઝહર, તર્જે-કવ્વાલી.

દીલો જાન મેરા લેકર **દીલબર** કહા ગયોરે,
મુજકે બનાકે **મુઝતર** **દીલબર** કહા ગયોરે
કાબેમે તુજકો ઢુંઢુ યા બુતકદેમે અય ગ્રત,
જાઉ કહા કહા પર **દીલબર** કહા ગયોરે
ફુરકતમેં ઊસ **પરીકે** દીવાના વાર બનબન,
કેહતા ચેહી હુ દરદર **દીલબર** કહા ગયોરે
અબતો ખબર લો આકર વોહ ઇસ્કકા જીગરપર,
કારી લગાહે **ખંજર** **દીલબર** કહા ગયોરે
દીખલા વોહ અપની **સુરત** જો નુરકી હય મુરત,
એ પરદા અબ શરાવર **દીલબર** કહા ગયોરે.
ઉલફત બડહાકે પ્યારે હમસે હુયે કીનારે,
હયરા બહોત હે **"મઝહર" દીલબર** કહા ગયોરે,

નશતરે ઉલફત—ગઝલે—કવ્વાલી

તેરે **જોગ** મે પહેની કફની મેરે બાકે જવાને મદની.
તેરે નૈનસે નુર ટપકતા, પટકા કમર મે નખુ વતકા.
અલ્લાહરે નાઝુક બદની, મેરે બાકે જવાને મદની.
મેરે બાકે રંગીલે **સૈયાં**, મય પડુ હુ તોરે પૈયા;
કી જો ન મેરી દીલ શીકની મેરે બાકે જવાને મદની.
હર **ફુલમે** તેરી **બુ** હય હર, રંગમે **તુહી તું** હય,
તુઝે **ચંપા** કહુ યા સમની, મેરી બાકે જવાની મદની

ગઝલે—અકબર.

તાઝીમસેં લેતા હે ખુદા નામે મોહ'મદ,
ક્યા નામ હે અય સલ્લે અલ્લા નામે મોહ'મદ,
સીજદેમે રહા દસ સો બરસ સર ન ઉઠાયા,
જીસ વક્ત કલમ લીખને લગા નામે મોહ'મદ
ડરતાથા ગુનાહોંસે મે રહમતને નીદા દી,
ગાફીલ તુ કહી ભુલ ગયા નામે મોહ'મદ,
કુરઆનમેં જન્નતમેં સરે અર્શ સરે લોહ,
કીસ શાનસે ખાલીકને લીખા નામે મોહ'મદ,
હે ઉસપે હરામ આગ જહન્નમકી અઝીઝો,
ઇસ શખ્શકે હો દીલ પે લીખા નામે મોહ'મદ
અકબર તુ બચા ચાહે અગર નારે મકરસે,
સીનેકે નગીને પે લીખ ... નામે મોહ'મદ,

ગઝલે, મહમુદશાહ. તર્જે—...ની

કોનો મકામે અહમદ દુલ્હા રૂપ નીરાલા લાયા હે.
ચાયન અરબમે દેખ જરા તુ ગ્યમે કયસા સમાયા હે.
ઇન્નાફતહનકા તાજ પેહનકર નસરૂન મીનલ્લાકી સયેફ ઉઠાકર.
કલમયે હક વહદતકા ઘર ઘર ઉસને ડંકા બજાયા હે.
ચારમા અનાસીર ખાકી પુતલા આદમ જીસકા નામ ધરી,
જયસે થે વયસે હો ગયે ઓર ઊમમે કયસા સમાયા હે.
રહ્‌મ—મતે, આલમ બનકર આયે, દોનો જહાકી બખશીશકો.
શબ્બીર શબ્બરકો ઝામીન દેકર ઉમ્મતકો છુડાયા હે.
આશીના ફના રીસ શેખકા મહમુદશાહ હો જીસકો નસીબ,
જીસને ઇશ્કે-હુબીબે-ખુદા, ગર દીલમે અપને સમાયા હે.

તર્જે-ઉસ્તાદી-ગઝલે-ભૈરવી.

ઉઠો પીયા જાગો અકેલી ડર લાગે—ઉઠો૦
ચુન ચુન. કલીયાં સેજ બીછાઈ-ઇતનેમે હો ગઇ ભોરરે—ઉઠો૦
આધી-આધી-રતીયા પીછલે પહેરવા, તડપ તડપ જીયાજાયરે—ઉઠો૦
આમવાકી ડાલીપે કોયલીઆ બોલે, બનમે બોલે મોરવારે—ઉઠો૦

ગઝલે—અકબર-કવ્વાલી.

અર્શપે તુમહો ફર્શપે તુમ, હરશયમે બસઇયા તુમહી તો હો,
લાવારીસકે વારિસ તુમ, દર્દ સુનઇયા તુમહી તો હો;
બુલબુલમે તુમ જાકર ચેહકે, ફુલમેં બુ બનકર મેહકે,
હર હરદેકી અદામે અય દાતા શાન સુનઇયા તુમહી તો હો,
શુલીદી મનસુરકો તુમને, મદકા સર ઉડવાયા,
ફાઅસુદનીકે બોસ્તામે તુમહી, રંગ રંગઇયા તુમહી તો હો,
સુનુસકો માહીએ નીકાલા આતિશ કો ગુલઝાર કીયા,
યુસુફ્કો ચાહે કિનઆમે, ફિર બધઇકી યા તુમહી તો હો,
તુમહીને અઝધરકો મારાહે, તુમહીને ખયબરકો લુટા
શેરસે સલમાં કો બચાયા, અયસે સિપઇયા તુમહી તો હો,
ચાંદમે દો ટુકડે કર ડાલે, સુરજકો ઉલટા ફેરા,
બિછડે થે આદમ-હુવ્વાસે, ઉનકે મીલઇયા તુમહી તો હો.
જલદી આવો મદદકો વારિસ, નઇયા ડુબી જાતી હય
તુમબિન કિસ્સે કહે-યે-અકબર, ઇસકે ખેવઇયા તુમહી તો હો.

"કહાં હે તુ"-તર્જે-ગઝલ.

અરે વોહ હુસ્ને જેબાઇ, ખુદા જાને કહા હે તુ.
શેહનશાહી દીલ આરાઇ, ખુદા જાને કહા હે તુ

તેરી ફુરકતમે બેકલ હુ, મે તેગે અબરૂકા ઘાયેલ હુ
કભી સુરત ન દીખલાઈ, ખુદા જાને કહા હે તુ,
અલસતો કેહ કે કહલાયા, કહાં કાલુ બલા સબને
હુવા મખફીમે હરજાઈ, ખુદા જાને કહા હે તુ,
કહા હે નહનો અકરબ યુ છુપા પરદેમે અયસા કયુ
બનાયા હમકો સવદાઈ, ખુદા જાને કહાં હે તું

ગઝલે—અકબર —.○—

કીસ પ્યારમે લઝતમે ખુદા બોલ રહા હે,
મરગુબ હે મરગુબ હે અનમોલ રહા હે
એક કંદ હે એક શેહદ હે દો મીમે મોહમદ,
ઓર રાલ દરે બેહીશ્તે જીના બોલ રહા હે
હે ઝુલ્મ મોહંમદપે બજુઝ સલ્લે અલાકે,
જો મેહરીવે મીલાદમે, કુછ બોલ રહા હે.
બજારે મોહંમદમે ચલો ઇશ્કે ખુદા લો.
સવદા યે વોહ સવદા હે કે અનમોલ રહા હે,
ફુલોમે વોહી રંગ હે ગુન્ચોમે વોહી બુ
મીનકારમે બુલબુલેકી વોહી બોલ રહા હે,
દી આબરૂ ઇસલામસે ઇમાનસે તુને.
આલમમેં શરીઅતકે ગૌહર તોલ રહા હે.
અકબર તેરે દરબારમે આયા હે ઇલાહી
ઓર દફતરે ના અ તે-નબી ખોલ રહા હે

ગઝલે—દાગ તર્જે—કવ્વાલી.

ગર હો ગર્ઝુક બાહમ ઇનસાન કરકે ભૂલે,
એહસાનકા મઝા હે એહસાન કરકે ભૂલે.

નશરતસે કમ નહીં કુછ છેડહે આરઝુકી,
આશીક મીઝાજ ક્યુકર અરમાન કરકે ભુલે
અપને કીયેપે નઝા–હો, આદમી ન હરગીઝ.
તાઅત—હો—ઇતાઅત, ઇનમાન કરકે ભુલે
ખુદહી મુઝે બુલાયા ફીર બાતભી ન–પુછી,
વોહ અંજુમનમે અપની મેહમાન કરકે ભુલે
અબ ઇશ્કકા સહીફા યુ દીલસે મીટગયા હે,
જીસ તરેહ યાદ કોઈ, કુરઆન કરકે ભુલે
અય દાગ અપના એહસાન રખ્ખેગા કાતીલ,
વોહ ઓર મેરી મુશકીલ આસાન કરકે ભુલે

ગઝલે—ઝફર

તકદીર હમારી ઇનદીનો કેસી બદલ ગઈ,
હાથોમે વાહપરી મેરે આકે નીકલ ગઇ
એક રોજ મેરે યારકી આમદ જો હીલ ગઇ,
લાખો નીપાકી કટ ગયે તલવાર ચલ ગઇ
રોઅલા હમારી આહકા એસા હુવા બુલંદ
બીજલી તડપકે ચરખે કોહનમ નીકલ ગઈ
હયે વાએ ઇનકીલાબે ઝમાને કે ઝોરસ,
દેહલી "ઝફર" કે હાથસે પલમે નીકલ ગઇ

ફોનોગ્રાફ ગાયન (જલસા સંગ્રહ) કવ્વાલી ગઝલ.

તુને પીનકા વાયદા કરકે પીઆ, મોસે પ્રીત લગાના છોડ દીયા,
વોહ મહેરકી અખીઆ ફેર લીની, દરદમકા આના છોડ દીયા.
જરા દરસ દીખાકે બોલો સજન, તોરે બોલોપે વાર્ સબ તનમન.

તેરે ઇશ્કમેં ખોયા સારા જોબન, મેને અપના બીગાના છોડ દીયા,
ઇસ ચાહસે પેહલે નેહ લગા ઓર મનકો મેરે ફેર લીયા.
અયમે બસે કીસ દેસમે જા, જો ઇસિ દેસકા આના છોડ દીયા,
જાયે એરી સખી અજમેરકો ચલ, જહા અપને પીયાકા બાસા હે,
પીઆ બીના કુછ ભાવત ના, મેને દીલકા લગાના છોડ દીયા.

કવ્વાલી—નાઅતે—રસુલ

તેરી સુરતપે હુ કુરબાન રસુલે અરબી
હો ફીદા તુજપે મેરી જાન રસુલે અરબી
કયાહી પ્યારે તેરે અલકાબ હે, અયે ખતમે રસુલ
શાહેદી સઇયદે મીશાન રસુલે અરબી
અબીયા તક તુઝે મેહબુબે ખુદા કેહતે હેય
નાઝ કરતે હેય સુલેમાન, રસુલે અરબી
જાએંગે સબ ચમને ખુલ્દમે હક હુકમે ખુદા
લાએંગે તુજપે જો ઇમાન રસુલે અરબી

ગઝલે—તજમ્મુલ. શાને—ખ્વાજા.

દીલકો લુભા રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત,
હયરતમે લા રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત
ફીર-લેરહી હે ચુટકી દર પરદા મેરે દીલમેં,
ફીર યાદ આ રહીહે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત
ઉશશાક મોઝે ગમસે હે બહરે દીદ જલતે,
તનમન જલા રહીહે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત.
બેહોશ હો રહે હે તાલીબ દમે નઝારા,
કયા હોશ ઉડા રહીહે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત.

ક્યુંકર નઝર ન આવે આબાદ ઝુંપડા મેહ,
દીલકો બસા રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત
હસરત નીકલ રહી હે દીદારકી તજમ્મુલ,
કિસમત જગા રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત.

ગઝલે-આગા-કવ્વાલી. —:૦—

નમાઝ ક્યમી કહાકા રોઝા અભીતો **શગલે શરાબ** મેં હું
ખુદાકી યાદ આએ કીમ તરેહસે ગુનોકે **કેહાગે અઝાબ** મેં હું
શરાબકા શગલ હો રહા હે, બગલમે પતાઉ મય કીસીકો
મેય **જાગત** હુ કે **સોરહા** હુ ખીયાલમે હુ કે ખ્વાબ મે હુ
ન છેડ ઈસવકત મુજકો વાઈઝ નહી હે મોકા યે ગુફતગુકા
સવાર જાતા હે વો, શરાબી, મય હાઝીર ઉસકી રકાબ મે હુ
કભી **નમાઝી** કભી **શરાબી** કભીહુ **રીન્દ** ઔર કભી હુ **ઝાહીદ**
ખુદાકા ડર હે ગુનોકા ખટકા અજબ તરેહકે અઝાબ મે હુ
ક્યામત આનેકા ખોફ ક્યાહે, તરદદુકો ફીકર ક્યાહે **આગા**,
હીસાબ ક્યા કોઈ મુજમે લેગા, બતાવો મયકીસ હીસાબમે હુ

ગઝલે-શાહ-ખ્યાલે "નશીયત"

ન કરો કીશીશે દોસ્તી વ આશનાઈ, અય-યારો-કરો ના
દોસ્તી વ આશનાઈ.

મુશ્કેલી કે વખ્તમે સબ દુર હોત હે જાન, ન કરો કીશીસે
દોસ્તી વ આશનાઈ

મતલબ કે હે-દોસ્ત સબ યારો, મય કેહના હું
સચ-સમજના યારો—ન કરો.

વુખ્ત આયગા મુશ્કેલીકા-જબ કાંમમે ન આયગાકિઊ

શએર
દોસ્તોંકી-ગુફતગુમેં, મહેરબાની માલીકકી ખોઇ
શાય રહા હય "શાહ" મનમે સમજલો જાની;
ન કરો ચારો કીશીસે દોસ્તી વ આશાનાઈ.

(અતરે સખુન)—ગઝલ. —૦—

નીગાહે યાર બદ મસતી મે ભી હુશયાર કયસી હય.
મેરા દીલ છીન લેને કે લીયે તરવાર કૈસી હય,
અદાસે ફેર કર ખંજર ગલે પર યુ લગે કહને
શહીદનાઝ બતલાવો, કે ઇસમે ધાર કૈસી હય
જીગરમે છાગઈ પહનુ કે ધુસકે દીલમે જા તડપી
ગજબ કી ચુલબલી ચચલ નીગાહે યાર કયસી હય
હમી કો ઝુબ્હે કરતે હય, હમી સે પુછતે હય યુ,
ઝરા સાહેબ બતા દેનાભી મેરી તલવાર કયસી હય,

નાટકે—(નિગાહે-ગફલત.) કલ્યાન-ઠુમરી—

પરવરકો પાકજાન શામોસહર લગા ધ્યાન
નાથ વો દયાવાન, નિગાહ બાન—પરવરકો
સુમિર સુમિર તુ હરનામ, સબ મતલબ લાવેગર
નીતિમાન આલિશાન કદ્રદાન—પરવરકો,
નગર, ડગર, શહરગામ, મયે નાજિમ કો હુકુ,
આતુ આનેક, માન! માના—પરવરકો.

બાહરેસ્તાન બંબઇ–ગઝલે–ઠુમરી–ભૈરવી.

મય તો અપને પ્યારાકી જોગન બની—
જોગન બની ... . . . બૈરાગન બની રે.

દોહરો { ઝુટા પસીના નુર કારે, બોયા ચમબેલી ફુલ.
સબ સખીયન મીલ સેહરા ગુંથા પહને નબી રસુલ.

મય તો જોગન બની અપને—ખ્વાજાકી જોગન બની .. ..

દોહરો { દુલ્હા અંદર સજ રહા હય બાહેર ખડી હય બરાત
ચારોં પાયે ઉડ ચલે તો કોઈ ન આયા સાથ—મંયતો
સોના લેને પીયું ગયે, સુના કર ગયે દેશ.
સોના મીલા ન પીયું મીલે, રૂપા હોગયે કેશ—મંયતો
કાગા નેન નીકાલુ દુ, પીયા પાસ લે જાય.
પહલે દરસ દીખાય કે, પીછે લીજીઓ ખાય-મયતો
નદી કીનારે ધુંવા ઉડત હય મય જાનું કુચ હોય
જીસકે કારન મય જલી, વહી ન જલતા હોય.

મયનો જોગન બની, અપને ખ્વાજાકી મય તો જોગન બની

શએર { કાસદ લાવે ખબર યાર કે આજાનેકી—
જાન જાતી હય ચલી હીજરમેં દીવાને કી—

(નવનેહાલે ગુલશન)—તર્જે-ગઝલ.

યે કયસે બાલ બીખરે હે,' યે સુરત કયુ બની ગમકી
તુમ્હારે દુસ્મનોકો કયા, પડી હે મેરે માતમકી
મઝા હંમમેહી આતાહે, નમક છીંરકો નમક છીંરકો.
ક્સમ લેલો નહિ આહન, મેરે જખમોં કે મરહમકી
નીનાયત કીસને ક્યા કઝીએ, હય કયા ફિતટા ઝમાનાહે
બડાયા પ્યાર જબ હમને, મોહબ્બત આપને કમકી.
ન મીનયેગા ન મીલયેગા, કોઇ હમમર ન જાએગે
ખુદાકા શુકર હે ચેહયે કે-મોહબ્બત આપને કમકી
ખુદા જાને તુમ્હેભી, રહેમ આતાકે ગરીબોપર.

ખસે પરદહ તો મોહબ્બત, નહિ મીત્રની કોઇ દમકી
વહા જાનેહો થમ થમકર, ચલો ઐસીભી ક્યા જલદી
ખુદા રખ્ખે તુમહી તુમ હો, નજર પડતી હે આલમકી

શએર { જીસ રંગમેં અય યાર મુજે, તું નજર આયા—
{ ઐસા કોઈ ગુલભી નહિ, ખુશરૂ નજર આયા—

ગઝલ—મીરાંશાહ. —·૦·—

સદા દીલમે તસવ્વુર, હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
વઝીફા નામ બેહતર, હે, અલાઉદ્દીન સાબીરકા
કલામે હુસેન કુરાની જમાલે જલવા રહમાની
મીસાલે માહે અનવર હે, અલાઉદ્દીન સાબીરકા
શરીફ અ'રૂચો આખીર રશીદે ઝાહીરો બાતીન
સહરા રોજે મેહશર હે, અલાઉદ્દીન સાબીરકા
જીસે ખ્વાહીશ હો કુરબે વાસીલે હક જાતે મે અલ્લાકી,
ચલા જાવે ખુલા દર હે, અલાઉદ્દીન સાબીરકા
મરીઝે નાતવા હુ મુનિસો હમદમ નહી કોઇ,
દો આલમમે વોહી ઘર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
સગે દરબારે આજીઝ હુ બહો વ રજુર **મીરાંશાહ.**
સબ સાકીને જલધર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા

ગઝલ—ફીદા —૦—

સદઝમીં અલ્લાહ ક્યાહે હરરીઝ, અજમેરકી,
ફીર દેખા મુજકો બહારે ખુશનુમા અજમેરકી
રોઝ · કરતા હુ ખુદાસે ઇલતીજા અજમેરકી,
માગાતા હુ શાહે તયબાસે દુઆ અજમેરકી.

આતીહે શોકે ઝીયારતતે યહા ખલકે ખુદા,
બડગઈ તોરીર કયા તુઝસે શહા અજમેરકી
જાનીસારે ખ્વાજા સાહેબ હોગયા હુ અય રીદા,
જાયગી કયુ કર સેરે દીબસે વીલા અજમેરકી

ગઝલે—સાદીક. —:૦.—

સખીરે મએ પીતમકો કયુકર મનાઉ,
યેહ આતાહએ જીમે કે જોગન કહાઉ
છુપાકર સનમ મુજહદો એ એસાહી દેખે.
તો લાચો ભભુત અપને મુહપર લગાઉ,
મનાઉ પીયાકો મએ કીસ કીસતરેહમે અબ,
યેહ દર્દે જીગર જા મએ કીસકો સુનાઉ.
પીવ પીવ કહુ સરકે બાલોકે અપને,
ઉદાસન કહાઉ જટાં મએ બનાઉ.
ફીરૂ મએ નગર હો ગલે ડાલ ધટા,
જહ બએઠું દીલકી મય ધુની જગાઉ.
નહી કામ કુછ ખએર સાદીકકો ઉસ બીન.
કે લે નામ અલગ દીલકો અપને રીજહાઉ

ગઝલે અકબર—કવ્વાલી —·૦—

હય નુરે મોહમ્મદકી ઝલક રગે ચમનમે
રાબેલમે બેલેમે ચબેલીસે સમનમે
ગર યેહી રહી આગ મોહબ્બતકી બદનમે
ઉસ ફખરે દો આલકે પસીનેકી ઝીયાસે

ખુ મુશકે બુતનમે હય ચમક લાલે ચમનમે
બેકસહુમે આજીઝહુ મદીનેમે બુલાલો
મર જાઉગા ક્ષુટ ક્ષુટ કે કહી રજો મોહનમે
હિજરે શહે કોસરમે મેરી જાન ગઇ હય
એક હસરતો અરમાકી હય તસવીર કફનમે
ફરયાદ હય ફરયાદ હય અય દાવરે મેહશર
ઝહગ કા ચમન લુટ લીયા શામકે બનમે
હરગ્મિત મોહમદકી રેશાલત કાહે શાહેરા
કોહસારમે બસ્તીમે બ્યાબામે ચમનમે
અકબર હે મેરા નામ સના ખ્વાને નબી હુ
ખુશ બુલ આયેહકતા હું ગુલિસ્તાને સુખનમે

ગઝલે—અકબર—"ચન્દરોઝ"

હય બાગો બહારે દુન્યા ચન્દરોઝ, દેખલો ઠસકા તમાસા ચન્દરોઝ,
અય મુસાફર કુચકા સામાનકર, ઇમ સરામેહે બસેરા ચન્દરોઝ,
દફન કરકે કબરમે બોલી કઝા, અબ યહા તુમ સોતે રહેના ચન્દરોઝ,
હે ઝમી એક મોજ દરયા કોઇ દીન, અસમાહે બુલબુલાસા ચન્દરોઝ,
ક્યુ સતાર હે હોકીશી બેજુમ્મકો, જાલમો મેહે ઝમાના ચન્દરોઝ,
કબરહા કુચ રોઝ યહાજમ કોઇ દીન, કુચ દીનો સદા દકસરાયે ચન્દરોઝ,
પુછા લુકમાનસે જીયાતુ કીતને રોઝ, દસ્ત હસરત મલકે બોલા ચન્દરોઝ,
ફીર કહા અકબર કહા તુમ દોસ્તો, સાથ હે ઇસકા તુમ્હારા ચન્દરોઝ,

ગઝલે—ખુશી—સેહરા. —॰—

આજ કયા ફેઝલે પરવરદીગાર હય, સરે નોશેહપર સહુરાનસા રહે,
ગોન્દ કર પુલ ઉલફતસે હુરે જીના, જલવએ નુર કયા આશકાર હય,—આજ
જીસકો દેખો વોહી મુસકુરાતા હય, શાદી આનેકી હર સુ પુમર હય—આજ
સરપે નોસાહકે સેહરેકો દેખાકર, કયુ ન હયરતમે હો જાએ શમશોકસર,
. . . ખુએ ગુલની ગહતે ખુશ ગવાર હય—આજ
શાદ હો હોકે ખસના યે દુલ્હા દુલ્હન, બાગે આલમમે ફુલે ફુલે દીનબદીન,
અરઝ મેરી યે પરવરદીગાર હય, મરે નોશે પે સેહરા નિમાર હય,—આજ

નઈ, ગઝલ—કીસીકો ખટકા — ૦ —

કપતાન જહાઝીકો હય તુફાનકા ખટકા,
મુફલીસકો લગા રહેતા હય મહેમાનકા ખટકા,
ગુરાબકો બહોત કેહતમે હય નાનકા ખટકા,
આશીક કોભી માશુકકે પયમાનકા ખટકા,
શાદીમે લગા રેહતા હય સામાનકા ખટકા
પટવારીકો હય ગલતી એ મીઝાનકા ખટકા,
હર વકત હય કમજોરકો પહેલવાનકા ખટકા,
બરસાતકી મોસમમે હય મકાનકા ખટકા,
આશીકકો શબે વસ્લ હય અઝાનકા ખટકા,
આકીલકો અદાવતસે હય નાદાનકા ખટકા,
ઝાહીદકો બહોતા રેહતા હય શૈતાનકા ખટકા,
મુજરીમકો રહા કરતા હય ચાલાનકા ખટકા,

નાટકે—ચંદ્ર મધુરી—તર્જે—ઉસ્તાદી.

તેરે લીયે જોબનીઆ બનાએ રખુગી, સો તેરે લીયે;
સોનેકા ઘડવા હય ઓર ઘડે પર ઝારી—તેરે
ગંગાજલ પનીયા ભરવાએ રખુગી, સો તેરે લીયે—તેરે
ફુલ મગાયા મયને તુરા બનાયા યાર
ફુલનકા ગજરા બનાએ રખુગી, સો તેરે લીયે—તેરે
હાર બી પહેરા મેને પહેરી બગરીયા યાર,
ઝુલ્ફેમે મોતીઆ બધાએ રખુગી, સો તેરે લીયે—તેરે

ગઝલે—નાઅત—તર્જે—કવ્વાલી.

સબ હીંદકા ડંકા આલમમે બજવા દીયા કમલીવાલેને—
ચાહ અપની ઘટાને બીજલીસી ચમકા દીયા કમલીવાલેને.
સબ હીંદકો ઉશકી આલમમે ચમકા દીયા કમલીવાલેને.
કાફીર કી ઝબાને અલ્લાહ પઢવા દીયા કમલીવાલેને.
ઝુલ્ફોકી લપીસે આલમકો મેહકા દીયા કમલીવાલેને
એક સાપસા દીલપર આશીકકે લહરા દીયા કમલીવાલેને
કુફારકે છુટે છુટ ગયે બુત દુન્યાકે સબ ટુટ ગયે.
જબ લાઇલાહા ઇલલ્લાહ ફરમા દીયા કમલીવાલેને
વો કમતી અજબ લાકીમતથી કીસનાઝસે હકને સરપે ધરી
સબ ઝરકે દુશાલેવાલોંકો શરમા દીયા કમલી વાલેને.

ગઝલે—મુશા—તર્જે, કવ્વાલી.

દર્દે ફીરાકે જાના દીલકો સુતા રહા હય,
સીનેસે દમ નીકલકર, આખોમે આ રહા હય.
જલવા દીખા દીખા કર, રૂખકો છુપા રહા હય,

દેખો હસા હસા કર, ઝાલીમ રૂલા રહા હય.
કુફ્લે બાહર આઇ, મસ્તોકો અપને સાકી,
સાગીર પીલાપીના કર, એ ખુદ બના રહા હે
બર્કે નિગાહે ઉનકીં અશ્કે રવા હમારા,
વો લગા રહી હય ઔર યે બુઝા રહા હય
રફ્તારમય ફીતના, ફીતને મય સોરે મેહસર,
જગતે સુલા રહ હય મોતે જગા રહા હય
મય માગતા હુ બોસા વોહ દે રહે હય ગાલી,
યે લેને દેના કૈસા તુરફે દીખા રહા હય
અબરૂકા એક ઈસારા મુજકા દીખાદે મુશા,
આખો મય દુશ્મનોકી છુરીયાં ચલા રહા હય.

ગઝલે-લતીફ તર્જ-કવ્વાલી.

પ્યારા હય ખુદા જીસ્પે વોહ કયા માહેલકા હય, મેહબુબે ખુદા હય
કોનેનકા માલીક વોહી મનનુસ હુવા હય કયા સલ્લેઅલા હય.
અય ખતમે રસુલ ખતમે નબુવ્વત હુઈ તુજપર તુ સબકા હય સરવર
તુજસા તો નબી કોઇ ન હોગા ન હુવા હય બસ નામેખુદા હય.
કુરઆન મોહમ્મદપે દીલો જાનસે મય હુ ઈમાનસે મય હું
કુરઆન યે જો હમપે યે દીલ ઉસપે ફીદા હય નુરે ખુદા હય.
યે જા કે સબા કેહના રસુલે અરબીસે-મક્કી મદીનીસે.
બીમારે મોહબ્બતકા તેરે હાલ બુરા હય તુ જીસકી દવા હય.
અરમા હય લતીફ અબ તો યેહી, દેખુ મદીના હજરતકા કરીના
યા રબ વહા પહોચા તુ જહા નુરે ખુદા હય યે મેરી દુઆ હય.

—ગઝલે— (નીઅર)—તર્જે—કવ્વાલી.

ખુદાયા ક્યસી મુસીબતોમે ય્હે તાજ વાલે પડે હુએ હૈ,
કદમ કદમ પગ હમારે ખાતીર સીતમકે ભાલે ખડે હુએ હૈ,
હમારે મહેમા જો આએ બનકર તો જુલ્મ કરને લગે હમીપર
ગઝબ હે અપને મકાકે બાહાર મકાન વાલે પડે હુએ હૈ,
સરોંપે દુશ્મન ખડે હુએ હૈ. ગલોંપે ખંજર ખીચે હુએ હૈ.
દીલોમે નશતર ચુવે હુએ હૈ. જીગરમે છાલે પડે હુએ હૈ,
હજારો બચ્ચોંમે બાપ બીછડે, વોહ તેગ કાતીલસે હોકે ટુકડે,
સુહાગનો સે સુહાગ ઉજડે, મકામે તાલે પડે હુએ હૈ,
હવા જમાનેકી બીગાડી નીયર તો જુલ્મ હોને લગે હમીપર,
સુનાએ ફરયાદ કીસકો જાકર જબામે છાલે પડે હુએ હૈ,

ગઝલે—અફઝલ, તર્જે—કવ્વાલી.

કફન કેહતે હે જીસકો ખિલઅતે દરબારે કાતિલ હે,
લહદ કેહતે હે જીસકો આશિકોકી છત્રે મંઝિલ હે,
ઇનાયતસે ખુદાકી દોનો જાનિબ એકશા દિલ હે,
મે હુ કતલકા મુશતાક ઓર આમાદા કાતિલ હે,
લગાઓ લાખ ચોટે પર ન ટુટા હે ન ટુટેગા
કહા હે—શીશએ મય યેહ હમારા ખું બરા દિલ હે.
જલાએગી તેરી બરકે ગઝબ હમભી તો દેખેગે
નહી યેહ તુરે સીના આશિકે બેતાબ કા દિલ હે,
તઅબ્બુર આરઝીપર નુર જાના કા કહા રેહતા,
નફસ કામિલ મેગી આખે નફસ કામિલ મેરા દિલ હે,
વોહ લેકર હો ગએ ચલતે મે કેહતા રેહ ગયા અફઝલ,
મેરા દિલ હે મેરા દિલ હે મેરા દિલ હે મેરા દિલ હે,

— ગઝલ — —૦.—

અય મેરે દીલે શયદા જો તુ હય વોહી મે હુ
અબ કોસ લાયે પરદા હય જા તુ હય વાહી મે હુ
આઇના ઉઠા કર વો ફીર અકસ સે યું બોલા,
કયુ બાત નહિ કરતા જો તુ હય વોહી મે હુ
અબ કીસ લીએ અય પ્યારે અમ મુજસે રૂકાવટ હય
મે મોજ હુ તુ દરીયા જો તુ હય વોહી મે હું
મેઅરાજમે ખાલીકને હઝરતસે યેહ ફરમાયા,
આ તુજસે નહિ પરદા જો તું હય વોહી મેં હું.

— ગઝલે-કાઝી — —૦.—

દીલોજાનસે ફીદા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરબાન હો રહા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો,
તેરી ગલીમે આયા તેરે ઇસ્કને સતાયા,
બદનામ હો રહા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો
તેરે ઇસ્કકી કટારી, દીલપર લગી હુએ કારી,
જખ્મી મે હો રહા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો
તેરે ગયેકા ગજરા, મેરે ગલેમે ડએરા,
ગલે હાર હો રહા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
સીખ્શીને ફુલબાગ, મન્સુર જા પુકારા,
સુલીપે ચડ રહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
મુરદેકો ઝીદા કરકે, દમ ફૂંખે ઇઝની પંડકે,
મુજરીમ બએ સરપર પહોચા બએ દરપે મરકર.
અલ્લહાર હોરહા હું, ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલે મુનીર-કવ્વાલી—

મેરી આંખોમે મદીના શકલે અહમદ દીલમે હય,
ક્યુ ઉસે ઢુંઢુ મેરી લયલા ઈસી મેહમીલમે હય,
હુકમ રબ્બીકા થા જલ્વા સુરતે માશુકમે,
વર્ના ક્યા રખ્ખા હુવા, ઉમ મુગત આંખો ગિલમે હય,
કબ્રમે ક્યા પુછનેહો મુજસે અય મુનકર નકીર,
ક્યા નજર આતી નહિ સુરત જો મેરે દીલમે હય.
અગરૂએ ખમદારકા જખમી હુવા હુ લે ખબર,
અય મસીહા જાન કુછ બાકી તેરે બીસ્મીલમે હય.
દેખે ગુર કહેત હય સબ રૂએ મહંમદ મુસ્તફા,
ગીરકો કહેતે હય ખુદા વોહ પરદયે હાયલમે હય,
સેકડો જખમી કીએ ઓર સેકડો કાટે ગલે,
બાકમન બાકી અય અબ કૂછ, મેરે કાતિલમેં હય,
જુબ્હ કરતે કરને મુજકો દસ્તે નાજુક જબ થકા,
યુ કહા ઝુઝલાકે મેરી જાન કિસ મુશકીલમે હય,
યા ઇલાહી કીસ્સે પુછુ ઉસ પરી વશકા પતા.
ઉમ્કા નાકા હય કહા વોહ કૌનસી મહમિલમે હય,
આજ મકતલમે હય મજમા જા નીસારોકા મુનીર,
ફેસલા અ' । જીન્દગીકા કબ્જએ કાતિલમે હય,

ગઝલ—મુસ્તફા-તર્જે-કવ્વાલી.

ઊસીકા મીલા હય ખુદા ચુપકે ચુપકે,
જો કરતા હય અહો બુકા, ચુપકે ચુપકે,
જો કરદે ફના ઇસ બકા જાહીરીમે,

તો હોજાય **વસ્લે** ખુદા ચુપકે ચુપકે ચુપકે.
જો હય મેરી હાજત દિલી જલ્દ ઉસ્કો
ઇલાહી તુ કરદે રવા ચુપકે ચુપકે
ગુનાહ જો કે કરતે હય પોશીદા શખ્સે,
સજા ઉન્કો દેગા, ખુદા ચુપકે ચુપકે
બડા મરતબા ઉસ્કા મહેશરમે હોગા,
જો દેતે હય રાહે ખુદા, ચુપકે ચુપકે.
કુલ ઉમ્મતકે ખાતિર **નિમાઝોમેં** હકસે,
દોઆ કરતેથે **મુસ્તફા** ચુપકે ચુપકે

ગઝલે. મુસા—તર્જે—કવ્વાલી.

ચીખતી હય બુલબુલે સુના ચમન રહે જાએગા
અય ગુલો મીલ લો ગલે વર્ના મહન રહે જાએગા,
ચાર દિનકી ચાંદનિ, આખર અંધેરી રાત હય,
સબ ફના હો જાએંગે સબ જુલ મનન રહે જાએગા,
હય યહ ગુલ્કાની ન ઇનમે દિલ લગાઓ **બુલબુલો**,
આએગી બાદે ખિઝા, સૌના ચમન રહે જાએગા
મય વોહ **આશિક બા વફા** હું સુનકે મેગ ઇન્તેકાલ,
દેખ લેના **હાથ** મલતા, ગુલબદન રહે જાએગા
દફન કરકે સબ ચલે જાએંગે મુઝકો આશના,
કબ્રમે બસ સાથ અરમાનો મહેન રહે જાગા
હો ચુકી વઅદા ખિલાફી, માનયો અબતો કહા,
ગરદિસે હિઝરે સનમમે લી યહુ **મુસા** મર ગયા,
સરપે તેરે ખુન અય ચર્ખે કોહન રહે જાયગા.

નઈ ગઝલ–તર્જે કવ્વાલી–"શાને ખુદા"

મુઝે અપના જલ્વા દિખા કમલીવાલે,
તુ કુદરતકા નકશા મિટા કમલીવાલે
લગી' દીલકો મેરી ખુઆ કમલીવાલે
મુઝે જામે વહદત પિલા કમલીવાલે
મય ઉકતા ગયા હિન્દમેં રહેતે રહેતે
મુઝે દરપે અપને બુલા કમલીવાલે
સમઝ તુ કે દોનો જહા મીલ ગયે હય, અગર તુ મુઝે મીલ ગએ હય
હય ગરદિસમે શમ્શો કમર આસમા પર,
ન તુઝસા મિલા દુસરા કમલી વાલે
હય કાબુલ કમર એક અદના કરામત,
તેરી અય મેરે દિલરૂબા કમલી વાલે.
મદીનેમેં પલકોંસે જારૂબ કમલી વાલે,
હય અરમા કિદી રહું પીઆ કમલી વાલે.
મંય ખાદિમ તુ આકા મય બન્દા તુ મૌલા,
મય કુરબાન તુમપર સદા કમલી વાલે
અહદ જાતમે તેરી પિન્હા હય પ્યારે,
ન અહમદ–અહદસે જુદા કમલી વાલે
કીઆ હકને પયદા જહાં તેરી ખાતિર,
તુ હય સાનેહુલ અબીયા કમલી વાલે,
રિયાજહિન્દમે અબ તેરે જા બલબ હય,
મદીનેમે જલ્દી બુલા કમલી વાલે.

ગઝલે-વાસીલ—કવ્વાલી.

ફના હર ચીઝ કો હય ઓર બકા અલ્લાહી અલ્લા હય,
દીસે નાદા દો આલમમે, સદા અલ્લાહી અલ્લા હય.
કરે કયા જાકે બયતુલ્લાહમે અય ઝાહિદે મુશફિક,
હમારે ખાનએ દીલમે બસા અલ્લાહી અલ્લા હય.
જહા દેખા હય હમને એક ઇગીકો જલવગર દેખા,
હરમમે બુત કદેમે જાબજા અલ્લાહી અલ્લા હય
કલીસામે હરમમે દયરમે મુરગાને ગુલશનમે,
જીધર દેખો ઉધર સુબ્હો સામ અલ્લાહી અલ્લા હય,
ન જા તુ અય દિલે નાદાન તુ ઈસ નકશે ઝાહીર પર,
યહે દુનીઆ ચાર દિનકી હય સદા અલ્લાહી અલ્લા હય
જબા પર મોહરે ખામુશી હય લેકીન ફીરભી અયે વાસીલ,
હમારા તાયરે દિલ કહે રહી, અલ્લાહી અલ્લા હય,

રંડી બાજોકી મરમ્મત-તર્જ-ખ્યાલ.

રડી નહીં ફીમીકી યાર અય ઘરબાર લુટાને વાલે,
ઈનમે વફા નહીં જીનહાર, અય ઘરબાર લુટાને વાલે.
હય ઝુઠા ઇંહકા પ્યાર, સબ નકલી કારોબાર;
ઈનમે નફઆ નહીં હય, યાર, અય.
ઉસને દેખા શોક હય ઉસકો, યહે જાતમે લાએ ઉનકો,
ખાકે માલ કહા તુમ કીસકો, અય બેટા મુરઘી વાલે,—અય.
જીસકે પાસ હો ડેમબસર મોટર, બસ મરગઈ રડી ઉસ પર,
ફિર ઉનકા ઉડાયા છપ્પર, છકડા બગી મોટરવાલે—અય.

ગઝલે—ફકીર-તર્જે—કવ્વાલી.

હજાર તહસીં હો ઇશ્ક તુજકો તુ કયા કયા દીખા રહા હે.
ફીરાકે લયલા યસરબીમે બ શકલે મજનું ફીરા રહા હે.
મે શોકે યસરબકા યે તકાઝા કે ચલ મદીનેકો જજબયે દીલ,
શરાબે ઉલફત પીલા કે અહમદ હરએકકો શયદા બના રહા હે.
કભી જો હુસ્ને નબીપે અપના બ-નઝરે કલબી ખ્યાલ પહોચ્યા.
કહા યે ફીકરે રસાને મુજકો હરએકમે વોહી સમા રહા હે.
કહા જો મુસાને રબ્બે અરની જવાબ પાયા કે લન તારાની.
હમારે હઝરતકો ઇજને મીન્ની જબાને હકસે સુના રહા હે.
અરબકા વાલી લકબ કુરેશી ખુદાકા પ્યારા નબી હમારા,
દીખા દીખા કરકે દીલકો જલવે તરેહ તરેહસે લુભા રહા હે.
તુમ્હારી ફુરકતમે અય પયંબર તુમ્હારા આશીક ફકીર અહકર.
તડપ તડપ કર બહાલે મુઝતર-નશાને હશતી મીટા રહા હે.

ગઝલે-દાગ " બ્યાને-નશીહત "

દોસ્તીકા હો જમાનેમે ભરોસા કીસપર,
તુ મઝે છોડ ચલા અય દીલે શયદા કીસપર,
ફીતના પરદાજ દગાબાજ ફુસુંગર એયાર,
હાય અફસોસ દીલ આયાભી તો આયા કીસપર.
ઉસકી તસવીર જો યુસુફકે મુકાબીલ રખદું,
દેખીયે ગીરતેહે ફીર અહલે તમાશા કીસપર.
જાનીબે ચર્ખે ઇસારે સે બતાયા ઉસને,
જબ કહા મેંને મેરા સબ પડેગા કીસપર,
દીલ ચુરાયા જો મેરા આપ ભરી મેહફીલમેં,

ઓર કેહતે હોકે હય શુબા તુમહારા કીસપર,
દાગ જાનેહે તો મકલતમે પર અવ્વલ સબમે,
દેખીયે વાર કરે વોહ સીતમ આરા કીસપર

ગઝલે-મઝહર તર્જે-કવ્વાલી

દીલ તુમકો દે ચુકા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો,
આશીક તો બરમલા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો
પરવાનેકી તરેહ મે, અય શમએ તુમ્હારી,
ફુરકતમે જલ રહા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
ઉલફતમે તેરી લયલી, આલમમે મીસલે મજનું,
તશહીર હો ચુકા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
દીલ બેચ કરકે અય જા બાઝારે ઇશ્કમેં મે,
સવદાયે ગમ લીયા હુ, ચાહે બોલો યા ન બોલો.
ફુરકતમે તેરી કાતીલ, બેઆર જેરે ખંજર,
શર અપના મે ધર રહા રહુ ચાહે બોલો યા ન બોલો
સજ્દે તેરે કદમ પર અય શાહે મુલકે ખુબી,
તાઝીમકો ઝુકા હુ ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તકસીર ક્યા હુઈ હે મઝહરસે સાફ કેહદો,
અય જાન બે-ખતા હુ ચાહે બોલો યા ન બોલો

ગઝલે-વફા-તર્જે-કવ્વાલી—

ઇલાહી મે બનુ સાગર-ગુલે મયખાના બન બનકર,
લબે માઅશુક તક પહોચુ લબે પયમાના બન બનકર
કભી તાકા કભી મારા કભી બિસમિલ કીયા ઉસને,
હરએક અંદાઝસે લુટા મુઝે જાનાના બન બનકર,

અગર વોહ શમેઅ-રૂ મુખડા દીખાદે આકે મહેફીલમે,
કરૂ મે જાનો દિલ અપના, ફીદા પરવાના બન બનકર.
પીલાદે અબ તો મય સાકી, ઘટા છાઇ બહાર આઇ,
ઊઠાઉ લુત્ફ બઝમે ●ારમે મસ્તાના બન બનકર
અગર વોહ ચાંદસા ટુકડા ઇધર ભુલસે આ નીકલે,
સીયાહ ખાના મેરા રોશન હો ઇશરત ખાના બન બનકર
કોઇ ઉનસે નહીં કેહતા, ખબર લો અપને વેહશીકી,
ગીરેબા ચાક કરતા હે વફા-દીવાના બન બનકર

ગઝલે-નાસિક

—૦—

અઝલ સર પર ખડી હય ખ્વાબે ગફલતમેં જમાના હય,
છપર ખટકે અંગ્રેઝ ઝાલીમ જનાઝેકા બનાના હય,
કે મનઝુર ઊસકો અપને સબ્ઝ ખનકા ઉલાના હય,
અઝારે આનસે પર બાદ, કીસકા એક બ્હાના હય,
નીકલતા હય જો હર ગુલ ઝર બકફ ગુલઝાર આલમસે,
ખુદા જાને જમીમે દફ્ન યે કીસકા ખજાના હય,
ન દે અય જોશ બદ મસ્તી, મહોબ્બત તરગીબ ગુસ્તાખી,
ખીઝાલત યારમે હોગી કભી તો હોશમે આના હય,
ઇશારેહ આમદ વ રફ્ત નસફ કાહય યેહી હરદમ,
બદીમે દમ જો આયા હય, મુકરર ઉમકો જાના હય,
રખાહય હાથ શીફ્તકા, કબ ઉસને મેરે સીનેપર,
ઉસે અબ આતીમે રંગ હીના સે દીલ જલાનાં હય,

ગઝલે—અમીર.

—.૦.—

દૌરમે સાગર રહે ગરદીશમે પયના રહે,
આકશોકે સરપે, સારા પીરે મયખાના રહે.

જીસપે પડજાવે નઝર તેરી વોહ દીવાના રહે,
હા નીગાહે યાર તરફે બે-હીજાબાના રહે
ક્યા ઈસીકો કેહતે હે રસમે વફાદારી સનમ,
દુશ્મનની હમસે રહે, ગયરોસે યારાના રહે,
ફીર ન કુછ પુછેગે મુઝસે કબ્રમેં મુનકર નકીર
મરતે દમ–યા રબ, ખ્યાલે હયે જાનાના રહે.
અયસે સાકીકે મે સદકે જો પીલાયે ભરકે જામ
સાકીયા હરદમ સલામત, તેરા મયખાના રહે.
કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હસંતા હય અમીર
વયકદો વાલોકા હર અંદાજે મસ્તાના રહે.

ગઝલે–દીલબર–કવ્વાલી–

નામીં જો ફ્લાતુથા વો ફરઝાના મેહીહુ
કહેતે હય જીસે કયસ વો દીવાના મેંહીહુ
મે કાબા હુ વો સેખ જીસે કરતેહે સીજદા
હિંદુ જીસે પુજે હે વો ખુમખાના મેહીહુ,
મનસુર બના વો જો ચઢહા દારકે ઉપર
બોલા જો અનલ હક થા વો મસ્તાના મેહીહુ,
મે વો હુ જલા દીલ જીસે કહેતે હે કબાબા
મય જીસમે સમાતી હય વો પયમાના મેહીહુ
એહમદ બના ઓર મીમકે પરદેમે છુપાયા
દીલબર મેહી વો દીલબરે જાનાના મેહીહુ

ગઝલે–મુશા—તર્જે કવ્વાલી

અજાહિર યા મોહમદ આપ રેહતે હે મદીનેમેં
મગર હય ફીલ હકીકત આપકા ઘરમેરે સીનેમે

૭૭આએ મુસ્તુફાકા પરતવા હોમેરે સીનેમે,
હિલાલે ચર્ખે ગરદુ જનકે નીકલુ હર મહિનેમે,
ગુલેબાગે જીનામે અયસી ખુસબ્બુ ખુદ નહિહોતી,
જો નિગહતં હય હમીએ રખ્એ અકબરકે પસીનેમે,
મોહબ્બત હોતો અયસી હોકે અસહા ખુનભી દેખે,
પસે મુરદનભી સાથી હોકે લેટે હે મદીનેમે,
સદાએ લંનતરાની તુરપર જાકર સુને મુસા,
યહા નુરે ખુદા ખુદ આપ આયે હે મદીનેમે,

નઇ—ગઝલ-કવ્વાલી

દિલ લે ગયા હમારા દિલદાર હસતે હસતે,
કયા કામ કર ગયા હય વોહ યાર હસતે હસતે
યારો ઝરા ચનો તુમ લાઓ ઉસે મનાકર,
વોહ હો ગયા હય હમસે બેઝાર હસતે હસતે
મજલીસમે આશકોંકે અગર મે તેરે દેખુ,
આપસમે ચલ રહી હય તલવાર હસતે હસતે.
યારો ન સેહલ સમજો તુમ હાલ નાતવાકા,
અયસા ન હો મરે યેહ બીમાર હસતે હસતે
ગર શોક દીદ હય પોહચેગે ઉસકે દરતક
દેખેગે હમ મુસાફિર દીદાર હસતે હસતે.

ગઝલે—નાદીર તર્જે-કવ્વાલી

મરા ખોફ હર્શકા હય અલ્લાહસે લો લગાલે,
દુન્યામે કયા મઝા હય અલ્લાહસે લો લગાલે.
પીલે યઓ મોહબ્બત કર યાદ અપને રબકો,

ક્યા ખુબ યેહ નશા હય અલ્લાહસે લો લગાલે.
મત જા કીસીકે દરપર મત માગ તું કીસીસે,
બેકાર ફિર રહા હય અલ્લાહસે લો લગાલે
તુ ચાહમે ન આના ઇસ બેસવા કે હરગીઝ,
દુન્યા બુરી બલા હય અલ્લાહસે લો લગાલે
જો માગના હય તુજકો સો માગ અપને રબસે
દરબાર વોહ ખુલા હય અલ્લાહસે લો લગાલે
સબ યાદમે ઉસીકી સરકો ઝુકા રહે હય,
ક્યા શાહ ક્યા ગદા હય, અલ્લાહસે લો લગાલે
નાહિર કીયે નસીહત અબ ગૈરસે તુ સુન લે
યેહ સમજે કેહ રહા હય અલ્લાહસે લો લગાલે

ગઝલે—દાગ—તર્જે—કવ્વાલી.

યહાબી તુ વહાબી તુ ઝમીં તેરી ફલક તેરા,
કહીં હમને પતા હરગીઝ ન પયા આજ તક તેરા,
સીફાતો જાતમે યક્તા હે તુ અય વાહીદે મુતલક
ન કોઇ તેરા સાની હે ન કોઇ મુશ—તરક તેરા
તેરે ફયઝે કરમમે નાગે તુર આપમમે યક દીન્ હું
સના—ગર યક ઝમા હરએક હે જીન્નો મલક તેરા.
કીસીકો ક્યા ખબર કયુ ખયરો શર પયદા કીયા તુને.
કે જો કુછ હે ખુદાઇમેં વોહ હે બે—રેબો શક તેરા.
ન જલતા તુર કયુંકર કીસ તરેહ મુસા ન ગશ ખાતે,
કહા યે તાબો તાકાત જલવા દેખે મર્દમક તેરા
દુઆ યે હે કે વકતે મર્ગ ઉસકી મુશકીલ આસાં હો.
ઝબાપે દાગકે નામ આયે યા રબ યક બ યક તેરા.

ગઝલે-અનવર,-તર્જે-કવ્વાલી.

હમકો હે દૂશવાર જીના ચંદ રોજ ઓર કરલો ઝુલ્મ એજા ચંદ રોજ.
આજ ઇસકા હે તુ કલ ઉસકા હે તુ કમ રહા હોકર કીસીકા ચંદ રોજ.
હશ્ર તક મેંને કહા હોગા ન સબ્ર, હસકે ફરમાયા કે અચ્છા ચંદ રોજ
કરને દીજે ગયેરસે ફરમાઇએ, દેખીયે એભી તમાશા ચંદ રોજ.
ચાર દીનકી ચાંદની હે યે શબાબ, હે ઝીયાયે હુસ્ને જેબા ચંદ રોજ.
સબ્ર ચંદે જબ્ર પર અનવર તુ કર હે તેરી કિસ્મતમે ઈજા ચંદ રોજ.

ગઝલે-કાદીર-કવ્વાલી.—

અજબ નાઝો અદાસે બાને મન બન ઠનકે આતે હે,
કમરકો ખમ તના છાતી ચટક દામનસે આતે હે
લગાકે આંખમેં કાજલ બનાકે ઝુલ્ફકા કુંડલ,
જમાકે હોટોંપે મીસ્સી સનમ દરસનકો આતે હે.
પેહનકે પાયેલે પજન ચચે આતે હે મન-મોહન,
કે ગોરે ગોરે હાથોં પર તુઝે કંગન સોહાતે હે.
ખડે હે યારભી દો-ચાર લગાકે ઈશ્કકા બાઝાર,
ખુશીસે આજ અંગીયામે નહીં જોબન સમાતે હે,
અરે ક્યુ સો-રહા કાદીર મે આઇ હુ તેરી ખાતીર,
કે છડીયા માર ફુલોકી તુઝે મોહન જગાતે હે,

ગઝલે-નાઝીમ-કવ્વાલી.

ઘર કરતે હે દીલોમે, શીરઆન બાન વાલે.
મીટકે બીકા રહે હે નામો નશાન વાલે.
તીરે નઝર સે તેરે અબરૂ કમાન વાલે
બચતે નહી કબુતર ઉંચી ઉડાન વાલે
ઓમાનત હારદેના મકતલમે ઈશ્ક ક્યાઝો—

હેં બાડવાળી ખનજર હે યાર સાન વાલે—
મય ઓર સગર મેરા આફત નસીબ દોનો'
એક તેગ કાતીલ હે ઇમતીહાન વાલે—
કબ તક રહે સબાલે સરપર હમારે નાલે—
અપની ઝમી ઉઠા લે ઓ આસમાન વાલે,—
હમ બે ઝબા હે ગોયા કેહતે નહી કુછ ઉનકો
મુહઆએ કયુ ન દુશમન ટેડી ઝબાન વાલે
શીરીનીએ સુખનકી બેશક યે ચાશની હે
ફીકે પડેગે નાઝીમ ઉચી દુકાન વાલે!

શએર { ફુલાતો દો દીન બહારે જાં ફીઝા દીખલા ગએ
હસરત ઉન ગુનચોંપે હે જો બીન ખીલેમુરઝા ગએ }

ગઝલે—વાલી. તર્જે-કવ્વાલી

દીલ લગા યારમે જીસ દીલકા છુડાના મુશ્કીલ,
ઇશ્કકા જખ્મ લગા ઉસકા, સીલાના મુશકીલ
હુસ્ન હે દામે બલા ઝુલ્ફ હે દો કાલે નાગ
જીસકે તઇ નાગ ડસા ઉશકા જીલાના મુશકીલ
આતશે ઇશ્કને બોહતોકા કીયા ખાના ખરાબ,
આગ દરીયાકો લગી ઉસકા બુઝાના મુશ્કીલ
યાદ કરનેકો દીયા હાથમે મનકા તનકા,
દીલ ઉપર બોજ પડે મનકા ફીરાના મુશકીલ
જો ઉમર યાદમે ગુજરી સો ગનીમત સમઝો,
સોગયા ઇશ્કમે જો ઉસકો જગાના મુશકીલ. /
રાઝે મખફી વલી ઝાહીર ન કીસીસે કરના.
હાથસે બાત ગઈ ઉસકા ફીરાના મુશકીલ.

ગઝલે—કલીમ —'૭'—

સરકો તનસે જુદા કરે કોઇ, ઇનના મેરા કહા કરે કોઇ
દિલ નિછાવર કીયા કરે કોઇ નકદે જાંકો ફીદા કરે કોઈ,
જલવએ યાર દેખના હય તો, ચશમે હકખી કો વા કરે કોઇ,
જખ મઝા હયકે દાસ્તાને ગમ, મય સુનાઉ સુના કરે કોઈ,
એક દમ કા નહી ભરોસા હય રેહકે દુન્યા મય ક્યા કરે કોઈ
ગેહી કીમમત મે અપની લીખ્ખા હય હમ સહેં ઓર જફા કરે કોઇ
રાહે ઉલફત મે અય કલીમ કદમ ધ્યાન કરકે ધરા કરે કોઇ

નાટકે રા, માંડલીક— ગઝલ.

ખુને જીગર કો પીતી હુ, બસ ગમમે તેરે યાર,
સહેરે ચમનમે ફીરતી હુ, બસ ગમમે તેરે યાર,
મય ચુપ ચુપ કે રોતી, મું આંસુઓસે ધોતી,
વો કહાં ગયો મેરો મોતી, મોતી બીનાના સોતી—મસગમમેં
દીલ ઉસીકું દીજીએ દીલદાર યાર હો,
કયા હિંદુ કયા મુસલમાં, કદરદાન યાર હો.
મેરી નજર જો તુમસે લડગઇ, મેય પલગસે નીચે પડ ગઈ,
વોહ કહા ગયે મોરે પ્યારે, મે અગની જેસી જલગઇ,—મસગમમે

ગઝલે—જલીલ— તર્જે-કવ્વાલી—

હમનો કસુર વાર હુવે આંખ ડાલકે,
પુછો તો નીકાલે કયુ થે વોહ અરમાન નીકાલકે,
કહેતે હય આશીકોંસે યે અન્દાજ ચાલકે,
રખદો, કદમ કદમ પે કલેજા નીકાલ કે
નાદીમ હુ જીગર છોડકે મે દીલકી ચોટકો,

કહતે હય વોહ દીખાવો નહિ દીલ નીકાલકે,
દીલ દેકે ભી વોકી હય તવાઝાકા હોસલા,
કહેતે અભી તો રખદો કલેજા નીકાલકે,
સુન્ને કો સુનયે શોકસે આશીકકી દાસ્તા,
લેકીન જરા સભાલકે કલેજા સભાલકે,
રાજી વસાલ પર તો ઉન્હે કર લીયા મગર,
પુછા જો વખ્ત બોલે કે બાદ ઇન્તેકાલ કે,
છોટાસા ઇસ પરીકા જો કદ હુર દેખલે,
તોબા પે ફ્બતીયા કહે શાખે નીકાલ કે,
લીખી હય ખાહ કે ખુને જીગર યે ગજલ **જલીલ**
મીસરા નહી હય શએરકે ટુકડે હય લાલ કે

ગઝલે-જલીલ — ૦ —

યે ગેયા કેહ રહી હય હસ્તે **દીદાર આંખોમેં**,
ખયાલે યાર હો દીલ મે જમાલે **યાર આંખોમેં**,
મર્કી જબસે હુઈ હય હસરતે દીદાર આખોમે,
બહોત બેચેન રહતી હય નજર બગે યાર આખોમે,
હઝારો દરપે હોતી હય કારી એક નજર તેરી,
સીફત જોથી મસીહામે વોહ હય બીમાર આખોમે,
પઍ નઝારા જાતે હય અગર **અલ્લાહને** ચાહા,
ફીરેંગે વા સે હમ લેકર જમાલે યાર આખોમે,
હમ અકસર સામને ગેરોકે આખે બદ રખતે **હય**,
સબબ યે હય કે ફીરતા હય જમાલે યાર આખોમેં,
દીયે શેદાકો અપને મરત હોતે દેર કયા **સાકી**,

જામે મીલ જાએ દમ ભરકો તેરે સરશાર આખોમે,
પોચકર દશતે મજનુમે અજબ હાલત હય લયલાકી,
યે કેહની હય કે મે ચુનચુનકે રખલુ ખાર આખોમે,
જલીલ અપની નીગા હોને ખબર કરદી ઝમાનેકો,
છુપા રખી થી હમને દોલતે-દીદાર આંખોમેં,

ગઝલે—શાને. કલયર—તર્જે કવ્વાલી.

અન્વારે જાતે સરમદી મખદુમ સાબીર કલયરી,
ફૈયાજ ફયજે અહમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
અય શાન તુ શાને અહદ વાય જાત તુ જાને સમદ,
ઈન્આમ ફયજે એઝદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
અય શાને આલી મુરતેબત અય જાહે વાલા મુનકેબત,
દરયાએ ફયઝેજે સરમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
મખલુક બહેરે ઇલ્તેજા આમદ બ દરગાહત શુમા,
બ કુશા તુ દસ્તે અહમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
આજમ ત્તગે દરબારે તો ઉફતાદ દર સરકારે તો,
અય શાહે મલકે એજદી મખદુમ સાબીર કલયરી,

શાને—સાબીર—ગઝલ,

અફસોસ ઇશ્કે સાબીર તન મન જલા રહા હૈ.
કયા સીત્તર ઉસ મમનકા દીલકો સતા રહા હે.
કીસસે કહુ મે અપની સુનતા નહીં હે કોઈ,
જો કુછ કે અપને દીલમે થારો સમા રહા હે
ઘાયેલ હુવા હુ ઉસકે ઘુંઘટકે લટ પલટસે;
વોહ શોખ નાઝ અપને કયા કયા દીખા રહા હે.

મગ્ને હે હમતો ઉસપે લેકીન વોહ **યાર** હમસે,
ક્યા જાને કીસ ખતા પર મુખડા છુપા રહા હે,
અપની તો યે સદા હે હર વકત **રબ્બે અરની**,
અવાજે **લન તરાની** હમકો સુના રહા હે,
ફરમાયા નહનો અકબર હર જાપે હે વોહ મહકુમ,
ક્યા ખુબ ખુશ અદામે પ્યારા બના રહા હે,
મીરા શાહ સરકે બલ તુ અબ ચલ **પીરાને કલીયર**
ફયઝાને નેજે મખશી **સાબીર** લૂટા રહા હે.

ગઝલે-જલીલ—

— ० —

તેગ રખ રખ કર **ગલેપર** વોહ હટા લેતે હય,
તાએરે જા કે ફડકનેકા મઝા લેતે હય,
મુશક ચોગીકી બડાતે હય કે દીલ એચ ન સકે,
જબ મુજે દેખતે હય આખ ચુરા લેતે હય,
ક્યુ બુરા માને **હસીનોકે** સીતમ કરને કા,
હમભી પાતે હય તો જી ભરકે મતા લેતે હય,
બાકપન દેખો કે હય નોકકી હર ગેઅમે તલાસ,
દીલહી તો લેતે હય હમ આપકા ક્યા લેતે હય,
મેરે **સીનેમે** તો હાયોહી ઉછલતા હયે-યે દીલ,
આપ ક્યુ ઇસે મુઠીમે દબા લેતે હય,
એકે કેહતે હય હગી હલકા કીએ ગીર્દ **જલીલ**,
કોઇ ઉઠતા હય તો બાનો મે લગા લેતે હય,

ગઝલે-જલીલ

— ० —

ક્યા મીલા તુમકો મેરે ઇશકકા ચરચા કરકે,
તુમભી રુસવા હુવે આખર મુજે રુસવા કરકે,

મુજમે તલવારકા એહસાન ન હુવા ખુબ હુવા,
માર ડાલા તેરી આંખોને ઇશારા કરકે,
નીગાહે શોખકા માને નહિ પરદા કોઈ,
આપ જાએંગે કહાં આપસે પરદા કરકે,
દીલ રૂબાઇમે હકુમનકા મજા મીલતા હય,
નાઝ કરતે હય મેરે દીલપે વોહ કબઝા કરકે,
ખુને નાહક હો કે હક હો યે ન હોગા મુજસે,
તુમકો બદનામ કરૂ ખુનકા વઅદા કરકે,
તમનેકી વઅદા ખીલાફી તો નઈ બાત નહિ,
સભી મઅશુક મુકર જાતે હય વઅદા કરકે,
હર મરજકે લીએ ખાલીકને દવા પેયદાકી
મુજકો બીમાર કીયા તુજકો મસીહા કરકે
ફિર ગયા રંગ જો મેહરમ તો કયા ગમ ઊનકો,
ફીર જમાલે ગે અભી ખુને-તમન્ના કરકે,
શુકર ઇસ બદા નવાઝીકા અદા કયા હો જલીલ,
મેરે મરમરને દીખાયા મુજે અપના કરકે,

ગઝલ. રાગ-તર્જે-કવ્વાલી—

સબ લોગ જીધર વો હય ઉધર દેખ રહે હય,
હમ દેખને વાલોકી નજર દેખ રહે હય.
કોઇ તો નીકલ આયેગા સરબા જે મોહબત,
દીલ દેખ રહે હય વો જીગર દેખ રહે હય
કુછ દેખ રહે હય દીલે બીસમીલકા તડપના
કુછ ગોરસે કાતીલકા હુનર દેખ રહે હય

પહેરે તો સુના કરોને આરીકકી હકીકત
અમ આખસે વો આડ પહેર દેખ રહે હય
ખત ગયરકા પડતેથે જો ટોકા તો વોહ બોલે.
અખબારકા પરચા હય ખબર દેખ રહે હય
કીયુ કુફર હય દીદારે સનમ હજરતે વીઆઝ.
અલ્લાહ દીખાતા હય બશર દેખ રહે હય,
મય દાગ હુ મરતા હુ ઇધર દેખીયે મુજકો
મુ ફેરકે યે આપ કીધર દેખ રહે હય

ગઝલે. દાગ–કવ્વાલી—

ગયરકે નામસે પયગામે વિસાલ અચ્છા હય
છેડકા જીસમે મજા હો, વો સવાલ અચ્છા હય
ગેબી કેહતે હય કે બેચયન કીયા કીસને તુજે
ગેબી કેહતે હો મેરા હુસ્નો જમાલ અચ્છા હય
અરસયે હશરમે સબ હો ગયે ખવાહા ઉસકે,
લોગ કહતે હય ઇમારેસે વો માલ અચ્છા હય
હમસે પુછે કોઇ દુનયામે હય કયા શા અચ્છી
રન્જ અચ્છા હય ગમ અચ્છા હય મલાલ અચ્છા હય
દીલતો હમ દેગે મગર પેશતર ઇતના કેહદો
હિજ્ર અચ્છા હય તુમારા કે વિસાલ અચ્છા હય
આગે આલમમે કોઇ લાખ ફૂલે ફુલે તો કયા
શાખ ગીરતી હય ઉગીકી જો નેહાલ અચ્છા હય
આપ પચતાયે નહી હુરમે તોમા ન કરે,
આપ ઘભરાયે નહી દાગકા હાલ અચ્છા હય

ગઝલે. તજમ્મુલ-કવ્વાલી—

મહેબુબ ઓર દુશમન ગોયા હય ફુલ કાંટે
બટકે ન કયુ નઝરમે એક બાહય ફુલ કાંટે
મશહુર હય દોરંગી દુન્યાકી હમ સરીરો
સદહા હય દોસ્ત દુશમન સદહા હય ફુલકાંટે
દોનોને મીલકે એન્સ બુલબુલકો માર ડાલા
કરને મે ખુન નાહક યકના હૈ ફુલ કાંટે
રૂખસારે નાઝનીપર નિકલા હે મગઝએ ખત
કુદરત ખુદાકી દેખો એક જા હે ફુલ કાંટે
મે હુસ્ને ઇત્તીફાક અય અહલેનીફાક દેખો
નાજીન્સ હોકે કયસે એક જા હે ફુલ કાંટે
અચ્છે બુરે તજમ્મુલ હય સેકડો જહા મે
દેખો તો ઇસ ચમનમે કયા કયા હે ફુલ કાંટે

નઈ ગઝલ-તર્જે-કવ્વાલી—

ઝમાના કે સાગર ગરાના બુરી યે કેરી કીસમત હય,
જફાએ ચર્ખકી સેહતાહુ સબ તેરી ઇનાયત હય,
રેહગા ઝુલ્ફકા સોદા મરેગે યાદે ઉલફતમે
ઉઠાએગે મુસીબત સરપે, જબ તક સર સલામત હય,
ગીલા કરતા નહિ તુમસે, મીલો તુમ મેરે દુશમનસે,
મુઝે રોના હય કીસમતકા, મુકદરસે શીકાયત હગે,
ગઝબકી તાકઝાક ઉસ શોખસે બાતોમે રેહતી હય
કોઈ દેખે યે કયા પરદા, હે પરદેમે શરારત હય,
મેરા દીલ એક ચમન હય, શેર કીજે શોકસે ઉસમે,

કહીં પરવુએ ઉલફત હય, કહીં **પરદાગે હસરત હય**
દમે આખીર અયાદતકે લીએ તશરીફ લાયે વોહ,
શીદા કરતાહુ જીસપર જાન ભી અયભી યે રાહત હય,
લબુપર દમ હય મેરા, તુમ ચલે હો છોડકર મુઝકો
નીગાહે ફેર લેના મરતે દમ, અચ્છી મુરવ્વત હય,
વફાદાર આપ અબ હમસા ન પાએગે ન પાએગે,
વફાદારીકી ઉમકે બેવફાઓમે ભી શોહરત હય,

ગઝલે—અસગર — ૦ —

હમારે ખુનસે મકતલમે જબ ખેલી ગઇ **હોલી,**
ગરીબુને કહા બેશક હુઇ અબ કી નઇ હોલી
હમારે **ખુકી** પીચકારીસે ઝાલીમને રગા દામા,
ઇધર તો જાનપર ખેલે, ઉધર ખેલી ગઇ હોલી,
હમારે ખુનકી પીચકારીઆ હમ પર ઉડુ મારે,
મહોરરમ હો કીસીકા ઓર, કીસીકી હોગઇ હોલી
હઝારૂ મુનીસો હમ દમયે જબ ખીસાથા પુર અપના,
જો દેખા જેબખાલી હય તો બોલે દોસ્તી હોલી
કહો અબ છોડદો મય ખાના મસજીદમે ચલો **અસગર,**
ઝમાના હો ગયા આખીર તુમ્હારા. અબ ગઇ હોલી

ગઝલે-જલીલ-નઇ. કવ્વાલી—

વઅદેપે વો વઅદેકી **કસમ** ખાએ જાતે હે,
તસ્કીન દેને આએથે તડપાએ જાતે હે,
અમમતભી બડહતી જાતિ હય જોબનકે સાથ સાથ,
સુન સુનકે ધુમ હુસ્નકી શરમાએ જાતે હે,

સાકી તેરે નીસાર મઝેમે કમી ન હો,
લેના ખબર કે હોશમે હમ આએ જાતે હે,
દરપર પડે હુએ હે ગઝબકા અતામ હે,
પરદેભી આજ બાંધકે લટકાએ જાતે હે,
તસકીન ઝુટે વઅદોસે યુ દેતે હય મુઝે,
દેખો તુહારે સરકી કસમ ખાએ જાતે હે,
હે લાખ લાખ શુક્ર કે ઇતના તો હય ખ્યાલ,
અમનક હમારે દીલકો વો તડપાએ જાતે હે.
કયા જાને કયા જલીલને ચુપકેસે કેહ દીયા,
આખે ઝુકાએ દેતે હે શરમાએ જાતે હે,

ગઝલ—જલીલ—કવ્વાલી.

દેખા જો હુમ્ને યાર તબીયત મચલ ગઈ,
આખોકા થા કુસુર છુરી દીલપે ચલ ગઈ
તુમ જબ મીલે નયે તો જુદાઈ કા-થા મલાલ,
અબગે મલાલ હયકે તમન્ના નિકલ ગઇ,
શાકીનેરી શરાબજો શીશેમયથી ભરી,
સાગીરમે આકે ઓરભી સાચે મે ઢલ ગઈ,
પીનેસે કર ચુકાથા મેતોબી મગર જલીલ
બાદલકા રંગ દેખકે તબીયત બદલ ગઈ.

નઈ—ગઝલ—કવ્વાલી—

કોઈ જાકર રસુલે પાકસે મેરી ખબર કરદે,
ગમે ફુરકત નહિ કટતા હે પત્થરકા જીગર કરદે,
હમારીભી શમે ફુરકત ઇલાહી હોગી કબ આખીર.

બહોત બેચેન દીન હય યા ખુદા જલદી સહર કરદે,
અતાકી હય મહમદકો ઈલાહી તુને સબ તાકત,
અગર ઝરરે કો ચાહે પલમે વોહ રશકે કમર કરદે,
જીસે ચાહે તો જન્નત દે જીસે ચાહે તો દોજખદે,
મેરે મોલા તેરી મરઝી જીધર ચાહે ઉધર કરદે,

ગઝલે-મનઝર બેગનજાન૦—લખનૌવાલી—

ઈલાહી અયસી કીસમત હો, મેરા અયસા મુકદ્દર હો,
રસુલીલ્લાહ કા જલવા ઈન આખોકો મયસ્સર હો,
તમના હય દમે આખીર, જો અયસા હોતો બેહતર હો,
મોહમ્મદ મુશ્તફાકા આસ્તા હો ઔર મેરા સર હો
દીલે પુર દાગ ઈશ્કે સરવરે આલમમે રખતા હુ,
મુજકે તારીકીએ મરકદકા પીર ગીસ વાસ્તે ડર હો,
કરેગા સામના . મેરે જવાને હાશમીકા કયા
અગરચે લાખ યુસુફ હુસ્નમે આલમમે બડકર હો,
રૂખે ઝેબા દીખાતે હોન પાસ અયને બુલાતે હો,
મેરે કલબે હઝીકોયા **મોહમ્મદ** ચેન કયુ કર હો
ગુનાહોકા હમે કયા ખોફ હે અય વાઈઝે નાદા,
મોહમ્મદ મુસ્તુફા સા જબ શફીએ રોઝે મેહશર હો,
તમનાએ શફક હય યા **ઈલાહી** યે દમે આખીર
બજાએ ખુરશીદ આખો મે મેરે તયબાકા **મનઝર** હો.

કવ્વાલી. ખુરશીદ જાન. આગરેવાલી—

બડકર પરીમે શકલ મેરે **દીલરૂબાકી** હય,
જો દેખતા હે કહેતા હે કુદરત ખુદાકી હય,

અલ્લા હવાકા રંગ કે સાયાકો ઘટાકી હય,
લાસા કીયા શરાબકે રહેમત ખુદાકી હય,
મયખાનેમે જમાહુઇ ખલકત ખુદાકી હય,
બુતભી ખુદાઇ કરતે હે કુદરત ખુદાકી હય,
પીતા નહિ શરાબ કભી બેવુઝુ કીયે.
કાલીબમે મેરે રૂહ કીસી પારસાકી હય
લુટા હય તુમને દોલતે ઇમાન અયબુતો.
દીલકો ન લુટના યે અમાનત ખુદાકી હય.
અબબાસ રોઝે હશર યે કહેતા ઉઠુંગા મય,
લુટા મુઝે બુતોને દુહાઇ ખુદાઇ હય,

ગઝલે. આશીક-મોતીજાન. દેહલીવાલી—

ફરયાદ કરે કિસ્સે, ગુનેહગાર તુમહારા,
અલ્લાહ ભી હાકિમ ભી તરફદાર તુમહારા,
પરયુકી તો કયા અસલ જો હુરે નઝર આએ,
દેખે ન ઉધર તાલીબે દીદાર તુમહારા,
ખુરશીદ જો દિનકો હો તો મેહતાબ હો શામકો,
દુન્યા મેય ઉજાલા હય સબ યાર તુમહારા,
હુરોકો તમન્ના હય પરીઝાદોંકો હસરત,
મીલતા હય કીસે સાયએ દીવાર તુમહારા,
કાબએકી તો કયા અસ્લ હય ઉસ કુચેકે આગે,
જન્નત હોતો જાએ ન ગુનેહગાર તુમહારા,
દરદે દિલે આશિકકી દવા કોન કરેગા,
સુનતે હય મસીહા ભી હય બીમાર તુમહારા,

જોહર તુમકો નફરત હય બહોત બાદા કશીસે,
બરસાત મચ દેખેગે હમ ઇનકાર તુમહારા,

કવ્વાલી—પન્નાજાન. આગ્રેવાલી.—

ચલો દેખે **મદીનેમે** કે વોહ **સરકાર** કેસી હે,
વહા ફરહત હે કેસી રોનકે **દરબાર** કેસી હે
યે **હસરત** લે ચલા દીલમે કભી મેરે મસીહાને,
ન પુછા તેરી હાલત અય મેરે **બીમાર** કેસી હે
ગયા કેહતા હુવા **અલ્લાહ** નફસ એક આયાહુ કેહતા,
કોઈ દીનમે તેરે મુજે કે **તકરાર** કેસી હે
ઉડા કર મર લઈનોકે કહા કુશતો કે પુશતો સે
કહો ક્યુ ઝુબ શીકારે–દેદરે કરરાર કેસી હે
ખુલે જાને હે મેરે એમ હગામા હે **મેહશરકા**
દીખાદે શાને સત્તારી મેરે સત્તાર • કેસી હે
ચલે **જન્નતકો** જમ આની કહા શાને કરીમીને,
ગુન્હેગારો કહો ક્યુ **રેહમતે** ગફ્ફાર કેસી હે
નહીં ગો પાસ મેરે કુછ મગર ક્યા ખોફ હે મુજકો,
ખુગા દીનમે મેરે યાર શહે અબમરાર કેસી હે

કવ્વાલી બીસમીલ્લાહજાન અજમેરવાલી—

અઝલમે દોનુ હુવ્વો ઇશ્ક મેરે દીલમે રેહતે હે,
અદમ **લેલી** વ **મજનુ** એન્હી મેહફીલમે રેહતે હે,
ઝુકાન્ગ **સર** કરે **સીજદા** ન ક્યુ કર અપને ગીનેકો,
કે ઇસ **સીનેમેં** દીલહે ઓર વો ઇમ દીલમે રેહતે હે,
અગર આખે હકીકતમીં હો ઉન્કો હર કહી દેખે,

વો હર દીલમે વો હર ઘરમે વો હર મઝીલમે રેહતે હે,
તેરી તેગે નીગાહે નાઝકો ઉન્સે કોઈ પુછે,
જો હોકર **નીમ બીસમીલ** કુચએ કાતીલમે રેહતે હે,
હસીનોસે ઉમીદે દોડતી હે એન નાદાની
ઉસીકે દુશ્મને જાં હેં કે જીસ્કે દીલમે રેહતે હે,
મેરે કાનુમે આહીસ્તા કહા **પીરે** તરીકતને,
જીન્હે તુ ઢુંઢતા હે વો તો તેરે દીલમે રેહતે હે,
તમીઝ અબ ક્યુ નહુ કુરબામે અપને પીરે મુરશદ પર,
કે વો ઈમદાદકો હમરાહ, **હર મુશ્કીલમેં રેહતે હેં**,

કવ્વાલી. મુશતરીજાન–કાનપુરવાલી.

ચીનો અરબ હમારા હિંદોસ્તાં હમારા
મુસ્લીમ હેં હમ વતન હે સારા જહાં હમારા.
દુન્યાકે બુત કદેમેં પહેલા વોહ ઘર હમારા
હમ ઉસ્કે પાશબાં હેં વો પાશબાં હમારા.
તેગાંકે સાયેમેં હમ પલકર જવાં હુવે હેં
ખંજર હીલાલકાહે કોમી નશાં હમારા.
બાતીલસે દબનેવાલે અય આસ્માં નહિ હમ.
સો બારકરચુકાહે તુ ઈમતેહાં હમારા.
તોલીખદી અમાનત સીનાં મેંહે હમારે;
આસાં નહિં મીટાના નામો નશાં હમારા
અયે અરઝે પાક તેરી હુરમતપે કટ મરે હમ.
હયખું તેરી રગાંસેં અબતક રવાં હમારા.
મગરીબકી વાદીયાંમેં ગુંજી અઝાં હમારી.
રૂકતા નથા કીસીંસે સેલે રવાં હમારા.

સાલારે કારવાં હે મીરે હીજાઝ અપના
ઈસ નામસે હે બાકી આરામ જાં હમારા.
ઇકબાલ કાતરાના બાગે દીરાહે ગોયા
હોતાહે જાદા પેમાં ફીર કારવાં હમારા.

ગઝલે—આશક—કવ્વાલી—

ખુદાને દીલરૂબાકી શિકલ કયા પ્યારી બનાઇ હય.
ફીસલતી હય નીગાહ અપની યેહ સીનેકી વફાઇ હય
કીયા હય ગર્દે કુનદનકો તેલાઇ રંગને ઉસકે
કહું કયા દસને કુદરતને યેહ રંગત ખુબ બનાઇ હય
તેલાઇ રંગકી ઉલફતમે જરદી અયસી છાઈ હય.
તને લાગિરકી હર રંગ મીસલે જરીરે તેલાઇ હય
નહી બચના મગર ધન્ટો, તબીઅત તંગ આઇ હય.
શબે ફુરકતમેં ખાવે જહર યે દીલમે સમાઈ હય.
ગમ હય સારે આલમકો શફક ફુલી બદખશામે
લબે નાજુક પે લાલી પાન ખાનેસે જો આઇ હય.
નિહાલે કામને જાનામે આયા નાર મીસતાકા,
મગર સદ હયફ હય ઉમ તક નહીં અપની રસાઇ હય
અગર મે મર ગયાતો યે સદા લાશેસે આવેગી.
મે આશક ઉસકા હુ જીસને મુજે સુલી ચડાઇ હય.

ગઝલે. મુજતર-કવ્વાલી—

શાહીનશાહ દુગર્ગી મોઇનુદીન અજમેરી,
વીલાયત હીંદ હે તેરી મોઇનુદીન અજમેરી,
ઉન્હી કે દામને ખ્વાહીશમે દોલત લા જવાલી હો
હુઝુરી હો જીસે તેરી મોઇનુદીન અજમેરી
મુશરરફ જો ઝ્યારતસે તેરે રોઝેકો હો આયા,

હુવા નારીમે વોહ નુરી મોઈનુદીન અજમેરી,
દીયા હે ફખ્ર તુજકો હકને સારે અવલીયા ઉપર,
નહી સાની કોઈ તેરા મોઈનુદીન અજમેરી,
હુરફે માતા થી હુઅ્મુલ્લા તેરે સીના કીસકી,
જબીપર લીખાચુકા બારી મોઈનુદીન અજમેરી,
અદુ તો થાઈ ગરદુ યે જમીભી હોગઇ દુશ્મન,
મદદ ફરમાવો તુમ મેરી મોઈનુદીન અજમેરી.
તલ્લા તુમ બહરે ગીરદાબે બલામે ડુબી જાતી હે
તુ કીશતી પારકર મેરી મોઈનુદીન અજમેરી
તુઝસે મેહરબાનીમે દીલે મગમુમે મુજતરકે.
ખુદારા કર તુ ગમખ્વારી મોઈનુદીન અજમેરી

ગઝલે-સૈફા-કવ્વાલી.

આગમે ગીરનેસે કયા મએ કહી જલ જાઉંગા,
નામ લેકર મેરે ખ્વાજાકો નીકલ જાઉંગા,
ઈશકમે ખ્વાજાકે વો વજદ નહીં હએ મુઝકો,
કે સવાલેસે કીસી કે મએ સમલ જાઉંગા,
લાખ બેહકા યે કોઈ ખ્વાજાકી જનીબસે મુઝે,
મએ અકીદા નહી ઉસકા કે બદલ જાઉંગા
બનકે બયેઠુગા મએ દરગાહે ખ્વાજા સાહેબ,
ફીર વહાસે કભી ટાલે નહીં ટલ જાઉંગા,
જલવએ હઝરતે ખ્વાજા હએ નજરમે મેરી,
ઉસકો લેકર મએ ગીરૂંગા તો સમલ જાઉંગા
દીલયેહ કહેતા હએ કે અજમેર ચલુંગા લેકીન,
નોટ આનેકે ઇરાદેસે મચલ જાઉંગા
મે તલબ ખ્વાજા કે ફુરકીન નહીં જાના મેરા,
જબ બુલાયે ગે મુઝે સરકેહી બલ જાઉંગા,

ઇશી ઉમ્મેદ પર બૈઠાહું મએ અબતક સૈદા,
આજ ખુસ્રવાયેગે ખ્વાજા મુઝે કલ જાઉંગા.

ગઝલે. નિશાત— —॰—

તુ આજમા ચુકે હો મય આજમાઉં તુઝકો
રૂઠા તૂ મુઝ સે ખ્વાજા કયસે મનાઉં તુઝકો
ગુજરી હય જો મુસીબત કયસે સુનાઉં તુઝકો
દીલમે હય દાગે હિજરા કહેતો દિખાઉં તુઝકો
લાખો હય તેરે શયદા ફિર મેરી કયા હકીકત
તુ મુઝકો ભુલ બેઠા મય કયો ભુલાઉં તુઝકો
અલ્લાહ લુત્ફ ફરમા કુરબા હુ આરજુ હય
આખો મે દીલમે ખ્વાજા હરદમ બીઠાઉં તુઝકો.
ખુસ્રવાય દરપે અપને જિસદમ "નિશાન" કો તુ
ખ્વાજા ગરીબ પરવર કહકે બુલાઉં તુઝકો

ગઝલે-અસરફ. માનકપુરી-તર્જે. કવ્વાલી

એ વફા કુછભી તેરે પાસ વફા હએ કે નહી,
હમ તો મરતે હે ખબર તુજકો જરા-હએ કે નહી
બઝમે આગીયારમે જો બાતકી મુજને ઉનસે
બોલે ઝુંજલાકે તુમે સરમો હયા-યએ કે નહી
દિલ મેરા તોડ દિયા ઉફરે તેરા જોરો સીતમ
અરે ઝાલીમ તુજે કુછ ખોફે ખુદા-હએ કે નહી
વો મસીહા મુજે મિલ જાએ તો ઇતનાપુછુ
દરદે દિલકી મેરે અબ કોઇ દવા-હએકે નહી.
મોતભી આઇ નહી હીજરકી શબ આએ અસરફ
મેરી કિસમતમે ખુદા જાને કઝા હએ કે નહી.

"પીરાને ફકીયર," કવ્વાલી, ચાર બેત.—

કાબુલકી તરાહ આપ જો બલ ખાયે હુવે હો,—
માલુમ હુવા ગયરકે બહકાયે હુવે હો,
જાના નહિ રહેનેકા સદા એક જમાના,
આજ ઓર હય કલ ઓર નહિ ઇશકા ઠીકાના,
હો જાયગા ચંદરોઝ યે હુસ્ન રવાના,
જીસ પરકે મેરી જાન તુમ ઇતરાયે હુવે હો,—
અલ્લાહ કરે આપ ભી આશીક હો કીસીપર
ઓર ઉસકે સીવા ચેન ના આયે તુમે દમભર,
માલુમ હો તબ ઇશ્ક ઇસે કહેતે હય દીલબર,
મેરી તરાહ તીરે સીતમ ખાયે હુવે હો,—
કયુ ટેડી નઝર આજ હે કયા દીલમે હે ઠની,
મુહ સુરખ હે ગર માયે છે હો યા જોશે જવાની,
યા ગેરને કુછ છે આપસે લગાઇ મેરી જાની,
તે વરસે નુમાયા હયકે બલ ખાયે હુવે હો,—
ઉસ શોકને દેખા જો મુઝે મુશનેરા હરા હે,
ફરમાયા જમાલ અય કયુ આજ પરેશા
લો આજકી સબ હોઇગે હમ આપકે મહેમા,
અરમાન ન બાકી રહે તરસાયે હુવે હો—

ગઝલે-હસન —:o—

વો હસ હસકે મુજકો રૂલાના કીસીકા,
વો ફીર રુઠ રુઠા કર હસાના કીસીકા,
કલેજા હએ- બસ મે ન કાબુમે દીલ હએ,

કયામત હુવા યાદ આના કીસીકા,
યુહી દીલભી બખશા હે તીરે નઝરને,
યે તાકા હુવા હએ નિશાના કીસીકા,
ઝરા આહ પર દરદસે બચતે રહેના,
નહિ **દીલલગી** દીલ દુખાના કીસીકા,

મેરા બેકના દરપે કીસ આરઝુસે,
વો ઠોકર લગા કર ઉઠાના કીસીકા
તુતી હજરતે દીલ કહી રો ન બેઠો,
હસી તો હસી મુસકુરાના કીસીકા,
હસન આ લગે ઇનકી બાતોમે આખીર,
કહા એક તુમને ન માના કીસીકા

ગઝલે. કેફી— —૦—

જમાનેકે શાહો–ગદા કએસે કએસે
હુવે **આશીકે મુસ્તફા** કએસે કએસે
નજર ભર જો દેખે **મોહમદકી** સુરત.
હુવે બેદ ખાલીક કે વા કએસે કએસે
મોહંમદ કે **કદમોંપે** ઇસ જાનો દીલકો
કરૂ શોક દીલમે ફીદા કએસે કએસે
જુનુસે પરીમે બશરશે ફલકસે.
મોહમદ્યે હે મુબતીલા કએસે કએસે.
મોહમદકી ઉમ્મત કો ઇવાને **જન્નત.**
ખુદાને કીયે હે અતા કએસે કએસે
શગેવસ્લ સદકેમે **હઝરતકે** અએ દીલ.

કીયે હકને રાજી રઝા કચ્એસે કચ્એસે.
ચલા અર્શપર લેકે જીસ દમ નબીકો
કદમ રખતાથા બાદપા કચ્એસે કચ્એસે
જો ઉડ જાએ કેફીકી આખુસે પરદા
કહીં રાઝ હક બર મલા કચ્એસે કચ્એસે.

ગઝલે. મુઝતર— —૦—

કભી ઈકરાર કરતે હય કભી ઈનકાર કરતે હય.
વો હમ્સે વસ્લકી શબમે બડી તકરાર કરતે હય.
પીલાકર બાદએ રંગી હૂએ હય તુર્શ વો હમ્સે,
કભી ગાફીલ બનાતે હય-કભી હુંશ્યાર કરતે હયે,
હુવે બ રહમ વો બોમેપર ઈલાહી ખેર હો દેખે
હમારે વાસ્તે કયા હુકમ આબ સરકાર કરતે હય.
મેરે મેહબુબકી સુરત અગર દેખે ખુદા જાને.
બરેહમન દુર ગરદનમે અભી ઝુન્નાર કરતે હય
લએ બામ આઇગે બેશક તમાશા દેખીયે મુઝતર,
નમાશા અપને દીલકા હમપે દીવાર કરતે હય.

ગઝલ-"શાને"-ખ્વાજા-તર્જે-કવ્વાલી.

મેને ખ્વાજા પે જાનકો ફીદા કર દીયા.
જો મોહબ્બત કા હક થા અદા કર દીયા.
તેરી ફુરકત કે તિનકે મેં ચુન ને લગા.
મેરે ઉપર યે જાદુ સા કયા કર દીયા.
તેરી તીરછી નીગાહુ ને મારા મુજે.
એક ઈશારે મે મુજકો ફના કરદીયા.

તુમને ઝુલફુસે દીલ કયા નીકાલે સનમ
કેદ સે કેદયુ કો રહા કર દીયા
ઝપત કર ઝપત કરઅએ બઝીરે હઝી.
તેરે નાનુને મેહગર બપા કર દીયા,

ગઝલે મુઝતર-તર્જે-કવ્વાલી.

કભી માઅશુક ભી આશીક સે વફા કરતે હે
જો કે આશીક, હે, ગમો રંજ સહા કરતે હે,
તુમતો માઅશુક હમારે રહો આશીક ન બનો
યે સીતમ આશીકે શયદા પે કીયા કરતે હે
દીલ પીસે જાતે હએ અલ્લાહરે શરારત ઉનકી
હશ્ર રફતાર સે ઝાલીમ યે બપા કરતે હે.
આએ શમસીર પીલાતે હે મસીહા એ ઝમા.
અપને બીમાર કી કયા ખુબ દવા કરતે હે.
ગાલીયા જોગે જફા નાઝ કર શમા અદાઝ
વો તો દીલ લેકે ફકત દાગ દીયા કરતે હે
પહલે દીલ લેતે હે અદાઝ દીખાકર મુઝતર
ફીર નો યે ગોખ દગા-બાઝ દગા કરતે હે.

ગઝલે-તાહેર— —૦—

મેરા સાબીર તો અબ દીલરૂબા હો ગયા
દેખનેહી ઝલક દીલ ફીદા હો ગયા.
આખ મીલતેહી લેને કે દેને પડે
મેને સમજા થા કાયા ઔર કયા હો ગયા
તખ્ત શાહી ક્યા મુજકો કુદરત હે કયા
મે તો સાબીર કે દરકા ગદા હો ગયા.

કદર કરતે હે પઝમન વાલે તેરી.-હીંદ વાસો કાતો પેશવા હો ગયા.
દીલ મે તેરી મોહબ્બતને ઘર લીયા -તુહે તાહેરકા તાહેર તેરા હો ગયા.

"ખ્યાને ઈશ્ક" તર્જે-ગઝલ—

નતો પરદેસે નીકલેગા ન હસરત દીલસે નીકલેગી
હમારી લાશ લેકીન કુચએ કાતીલસે નીકલેગી.
તમન્ના એ હમ આગાશી ન મેરે દીલસે નીકલેગી
જો નીકલેગી તો મીલ કર ખંજરે કાતીલસે નીકલેગી.
ખુદાયા અગ નીકાલેગા તો ઉનકે દીલસે નીકલેગી
ગીરાજો પડ ગઇ રંજીશમેં વો મુશકીલસે નીકલેગી.
ખીંચેગી એક જગા તસવીર કયુ કર કે લેલાકી,
ન આપેમે રહેગા યે ન વો મહેમીલમે નીકલેગી,
જયાદા હુસ્ન હે હુરસે દુન્યાકે હસીનોમે,
સદાકત મેરી બાતોકી યેબાબુલેમે નીકલેગી.
કોઇ બેદરદ્નો યા હમસા ન નીકાલા હે ન નીકલેગા.
નીકલનેકો તો દુન્યા કુચ એ કાતીલસે નીકલેગી.
સતાએગા મજીદ જાગો વો જલદી જાયગા.
કે હાહા કે આનીશી બીજલીસી બનકર દીલસે નીકલેગી,

"શાને મોહંમદ"-તર્જે-ગઝલ—

બસા મેરે તનમે ખ્યાલે મોહમદ,
છુપા મેરે દીલમે, જમાલે મોહમદ,
ગુલામુને ઇનિક જીનાએ હે સુરદે,
યે મખ્રી નહી થે કમાલે મોહંમદ,
હે શકકુલ કમર -જીસકા અદના કરીશમા,

ઉસી શય કે પારે હે **આલે મોહંમદ,**
કીતાબે હીદાયત કે વરકે હેં સારે,
હે જુમલે સહાબા વ **આલે મોહંમદ,**
હુવા હય ન હોગા કોઇ અએસા પએદા,
સમાપર અસદ મે **મીસાલે મોહંમદ,**

નઈ–ગઝલ,

— ૦ —

ઇલાહી ખેર કીજીઓ આજ દમ રૂક રૂક કે ચલતા હે
હમારે એકકર પહેલુમે કોઇ દીલ મસલતા હે
કભી **સરમેં** કભી **ચશમેં જીગરમેં** આ કભી **દીલમે**
તુમારા દરદ ઉડ કર ઇન મુકામ્ પર ટેહલતા હે
જહાંમે હમ નીમાયે કયા, ગએથે ગાલીયા દેકર
વહીં કે આજ જોનેકો દીલે નાદા મચલતા હે
કહીં અદ ખેલયા ભી હએ કહી ખજર ભી ચલતે હે
હમારા દીલ બેહાલત હય હમારા દીવ નીમ્લતા હે.

નઇ–ગઝલ–તર્જે, કવ્વાલી—

ગદાએ કુએ **મોહમદ** હુ મેરે આગે **ગની** કયા હે
ખજાના હએ દો **આલમકા** મદીનેકી ગલી ન્યા હે.
ન રખ **મોહતાજ** દુન્યામે કીનીકા અપને બન્દેકો.
ખુદાવદે **જહાં** તેરે ખજાનેમે **કમી** કયા હે.
નઝારે આખમે છુપ કર મુજે ગજુર હે ઇસકા
જમાલે યાર કા પરદા હુએ મેરી બદ બોઇ કયા હે
મરી જાતી હએ તડપી જાતી હએ ઘબરાએ જાતી હએ
ખુદા જાને મેરી ઉમેદ કે દમ પર બની કયા હએ.

શરાબે ઈશ્ક વો હએ કે દો આલમકો ભુલા દેગી
બડહેગી ઔર ભી હએ કેફ બેહોશી અભી ક્યા હે.

ગઝલે-તાહેર. —.०—

અજલ એક દીન સબકો આકર રહેગી.
જીસે જાન કહેતે હે જાકર રહેગી.
મઝા મોતકા સબકો ચખના પડેગા,
યે **મીટ્ટીમે** એક દીન મીલાકર રહેગી
કઝાકો યે સમજો કે સર પર ખડી હએ.
યે **હસતી** કો શમકી **મીટાકર** રહેગી
ખુલી હએ અબ આખે ન ભુલો અજલકો
યે કબ્રે લહદમે સુલા કર રહેગી
અજલ જીસકી બાની પર બેઠીહે આકર
તો દુન્યાંમે ઉસકો ઉઠાકર રહેગી
ન છોડેગી પ્યારી **મોહબ્બત=નબી** કો,
શરાબન તહુરા પીલા કર રહેગી
કઝા આએગી જાન જાએગી તાહેર,
વો આકર રહેગી યે જાકર રહેગી

ગઝલે-મીસ્કીન— —०·—

અએ તુર્ક સવાર નવાહે અરબ, **એહમદ** નગરી બતલાદેના.
કીસ રંગમે હએ વો **હબીબ** મેરા કુચવાકી ખબર મોહેલાદેના
ક્યા આયથે હમ ક્યા કરતે ચલે, જો **કોલો કરારવે** ભુલ ગએ
સબ હમ તો બીગાડ ચલે **મૌલા** તુમ કામ હમારે બના દેના.
રતીયાં સગરીમે તડપત હુ, ઔર આરસે જીરા ફરકત હે,

મોહે તુજ બીન ચેન પડે નહી કોઈ શાહ મોહે બતલા દેના.
હએ રાત અંધેરી ગોરકી શબ નદીયામે ભવર લગારાવત હે.
અએ ખેવટ પ્યારે **મોહંમદ** તુમ મેરી **નૈયા** પાર લગાદેના.
અબ **હિંદમે** યે **મીસકીન** ગરીબ દીન રાત બહોત ગભરાવતહે.
પાસ અપને મુજેતો બુલાઅએ **શાહા** મેરે **દરદે જીગરકીદવાદેના.**

નઈ-ગઝલ, તર્જે-કવ્વાલી—

નેનામે રૂપ **ખ્વાજા** હમારે સમા રહા હય.
ઘટઘટમે વો **સંવરીયા** રગત દીખા રહા હય
મોરલી બજાકે કાયા-કીયા મોહે દીવાના
જોગી બનાકે મુજકો દરદર ફીરા રહા હય
સખીયા સુનો હમારી જાએગી બેકરારી
ઘુંગટ ઉઠાકે **સાબીર** સુરત દીખા રહા હય
ખીચતા હય દીલ હમરા દુરી નહી ગવારા
શાયદ હમારા પ્યારા હમકો બુલા રહા હય,
ખ્વાજાકે દવારે આકર કહે દો યેમુરી **સાબીર**
અફલાકપે **સીતમગર** મુજકો મના રહા હય

"બ્યાને ઈશ્ક"-ગઝલ—

આશક કો યાર તુને **બીસ્મીલ** બનાકે મારા
દેખા ઉધરકો જાલીમ **જોબન** દીખાકે મારા
તીરછીકી કુચ હે ગોકી કુચ ભી જવાની ઉઠતી
નીકલા ઉધરસે ઝાલીમ જોબન દીખાકે મારા.
મેરી તરફસે **કાસીદ** ઈસ **ગુલસે** જાકે કહેના
આશીક કી કુચ ખબર હે ઉસ્કો **રૂલાકે** મારા

આયા જો સહરપર હમારાથી નઝાકત
લાખુ અદામે ઉસને એક ફુલ ઉઠા કે મારા
હુશમત સે કયુ હે ખીચતા આકર ગુલસે લગજા
બેડે બીઠાએ તુને ઉલ્ફત બડાકે મારા.

ગઝલે-"ઈશ્કે-હકીકી", તર્જ-કવ્વાલી—

મદીને સરકે બલ જાએ સફર યુ હો તો બેહતર હય
કરે હર જગેપર સીજદા, અગર યુ હો તો બેહતર હય
કહે વો કોન હય તુ મે, કહુ શયદાએ એહમદ હું
મેરી હુજ્જત ફરીશતોસે અગર યુ હો તો બેહતર હય
તપે ગમમે વો સોઝા ઓર, યે તેગે ઇશ્કસે ઘાઇલ
જો દીલ યુ હો તો અચ્છા હય, જીગર યુ હોતો બેહતર હય
ગમે એહમદમે અપના ચલતે, ફીરતે દમ નીકલ જાએ
કહાની ઝીદગીકી મુખ્તેસર, યુ હો તો બેહતર હય
કમર મે ઠા અરીઝા ઓર, દહાનમે હો ઝબા મેરી
રવા સુએ મદીનાં નામાબર, યુ હો તો બેહતર હય
ગમે ઇશ્કે માહમદ કી, ગીરાહ પડને લગી દીલમેં
નીહાલે ઇશ્કમે પયદા, સમર યુ હોતો બેહતર હય
પીલાએ સાકીએ કોસર, બુલાકર જામ કોસરકો
સરે રોસે જઝા અય કયફ, ગર યુ હો તો બેહતર હય.

"ગઝલે-ઇશ્ક"-કવ્વાલી—

ન લટકો ખીડકીયોમે, ગીર પડોગી બેઠકર દેખો,
ઇશારા મે ભી કરતા હુ જરા મેરી તરફ દેખો,
કીગી કમસીનપે નાહક તુમ અપની જાન ખોતે હો,

ઝગસા દેદો **દીલ** મુઝકો તો ફીર મેરા જીગર દેખો,
મુઝે માલુમ હે તુમ ગીર પડોગી **આજ-કલ-પરસુ,**
જરા નાઝુક બદન, પતલી કમર, કુચ ગોર કર દેખો,
ફીસી ગોરે બદનકો દેખકે તુમ હો ગઈ **શએદા,**
હે ફીસકી ઇનતેઝારી, મેરી જા મેરી તરફ દેખો

ગઝલે-આતીશ-કવ્વાલીએ, છમનીજાન.

ઇસ કદર આખે મેરી મેહવે તમાશા હો ગઈ
પુતલીયા પથરાકે આખીર સંગે **મુસા** હો ગઇ
રૂએ રંગીમે ભી વો ગેસુએ ખત હય દીલ ફરેબ
બુટીયા ભી ઇમ ગુલીસ્તાકી તમાશા હો ગઈ
બાગકો સર મગઝ બારાને બહારીને કીયા
શાએરોકે વાસ્તે તશ્બી હે પયદા હો ગઇ.
સુરતે કાફુર બુદે ઉમકી અમ ઉડની તો હે
ચશમએ **ખુરશીદ** તક પોહચી તો દર્યા હો ગઇ
જીન તરફ સોદેમે ઉન ઝુલ્ફોકે મે વહુરી ગયા
દો તરફમે દો બલાએ મેરે પયદા હો ગઈ
કાફમે ભી ગીના એસા હુસ્ને આલમ ગીરકા
આતીસ અપને યારકી, પગીયા ભી શયદા હો ગઇ.

કવ્વાલી, બેગમજાન-હરદેવાલી—

દો રોઝ જવાનીપે કયુ ઇતરાએ હુવે હો,—
ધોકેમે શબેનારકે કયુ આએ હુવે હો,
દુન્યા જીસે કેહતે હ મેરી જાયે **સરા** હય,
કોઈ નહી રહેનેકા યહા કોન રહા હય,

જુઝ ઝાતે ખુદાવંદે જહા કીસકા બકા હય,
ક્યુ ઔરકી બાતોપે ચકીં લાએ હુવે હો—દોરોઝ
સચ હય કે કીમીકા કભી એક દીન નહીં રેહતા,
એક ઉમર નહીં રહતી હય એક સીન નહી રેહતા,
મજનુન ભી મીન્નત કશે મોહસીન નહી રેહતા,
કયુ વસ્લમે અપને હમે તરમાએ હુવે હો—દોરોઝ
તુમ આએ કરમ હોકે મીયે હો મેરી ગલીમે,
તુમ આતીશે ઉલફત હોકે રહેને લગે દીલમે,
તુમ નુરે તજલ્લા હોકે ચમકે મેરે તીલમે,
પુતલી હોકે આંખોમે જગે પાએ હુવે હો—દોરોઝ
કયુ કૃપ્રસે નારાઝ હો તુમ બાત યે કીયા હે,
કયા ઇસકા ગુનાહ હય ભલા કયા ઇમકી ખતા હય,
મઝલુમ હય ગમદીદા હય મહબુસે બલા હય,
કયુ ઇસપે અબમ કોહે સીતમ ઢાએ હુવે હો,—દોરોઝ

ગઝલે-મીરઝા. કવ્વાલી, મુનવરજાન, નસીરાબાદી-

સુનતાહી નહીં હય બુતે બે પીર હમારી,
અફ્સોસ સુનાએ કીસે તકરીર હમારી.
દીલ લેનેહો લેકીન ઇસે પામાલ ન કરના,
પુંજી હય યેહી બસ યેહી જાગીર હમારી,
હાઝીર હૈ જો જી ચાહે સઝા દીજીયે લેકીન,
બતલાઇયે પહલે હમે તકસીર હમારી,
ઉલ્ફતમે યે એક તુરફા તમાશા નઝર આયા,
તકતે હૈ તસવ્વુરસે વોહ તસવીર હમારી,

મીરઝા હમે ખુરશીદે કયામતકા નહીં ડર,
ઇમદાદપે હૈ હઝરતે શબ્બીર હમારી,

કવ્વાલી—જદ્દનબાન. પટનાં.—

હમે મનઝુર આજ ઉનકો ખુલાનાહે ખુલાનાહે,
ખુલાકર દાગદિલ અપના દીખાનાહે દીખાનાહે,—
હુજુમે દાગદિલ કયા પુછતે હો મેરે સીનેમેં,
ખઝાનાહે, ખઝાનાહે, ખઝાનાહે ખઝાનાહે,—
જીગર મેરા તેરે તીરે નિગાહકા એક મુદ્દતસે,
નિશાનાહે, નિશાનાહે, નિશાનાહે, નિશાનાહે,—
કહુ કયા ઉમપરી સે વોહ મુઝે કેહને નહિ દેતા,
દીવાનાહે, દીવાનાહે, દીવાનાહે, દીવાનાહે,—
હમેં કયુ કર ન ગેરમે કે મનઝર આપકો મેરા,
રૂલાનાહે રૂલાનાહે, રૂલાનાહે, રૂલાનાહે,—
શહાદતગે મેરે અબતક ઝમાને તેગે કાતીલપર,
ફસાનાહે, ફસાનાહે, ફસાનાહે, ફસાનાહે,—
ન ભડકે દીલકી રમઝ એક આગ કયુ આસુન જાગીહો,
કે રોશા વા રકીબોકા લગાનાહે લગાનાહે—

ગઝલે-ગફુર. કવ્વાલી, અમીરજાન, અહમદાબાદી

વા ગેરસે રહે યા હમસે મુલાકાત રહે,
જાન જાતી રહે કયા ગમ હે મગર બાત રહે
મરકે કટતેઠા મુઝે ગમ નહીં પર ગમ યે હે
બાત વોહ કીજીયે જીસમે કે મુલાકાત રહે
નીદ આખોમે હે શરમાઇ હુઇ હે ચીતવન

સચ બતાઓ કે મેરી જાન કહાં રાત રહે
નઝઅકે વકતમુઝે છોડકે જાતે હો કહા,
જીન્દગી-ભર તો મેરી જાન મેરે સાથ રહે
જામ હાથોમે રહે તાકમે ઈમાન રહે,
હાય હમ ઇશ્કમે હિંદુ ન મુસલમાન રહે,
બાત જાનેકી જભી દીલમે ખુશી હોવે ગફુર,
યારભી સાથ રહે મોસીમે બરસાત રહે

કવ્વાલી-મેહબુબજાન, સીકંદરાબાદી—

તુમ તો ખફા હો હમકો ગળેસે લગાયે કોન,
ફરમાઇયે તો દીલકી લગીકો બુઝાયે કોન,
આશીક સમઝકે કરતે હો નાજુક મીજાઝીયા,
ગર હમ નહો તો નાઝ તુમ્હારે ઉઠાયે કોન,
દામે બલાસે કમ નહીં ઇન ગેસુઓકા ખમ
ફદેમે જાન બુઝકે દીલકો ફસાયે કોન.
આવાદગીયે દમ્ને મુબારક હો કયેસે કો,
ઉઠકે તુમ્હારે કુચેસે બયઠે બીઠાયે કોન
વેહ નાઝસે ઝમીપે રખતે નહી કદમ,
કબરે શહીદે નાઝકો ઠોકર લગાયે કોન

ગઝલે-નીઝામી—(જહરાબાઈ, બમ્બઇ)

નબીજી નઇઆ કરો મોરી પાર . નબીજી.
આન ફસા હય તબાહીમે બેડા, નાવ પડી મઝધાર-નબીજી.
જાગત સોવત તુમકો પુકારૂ. જીઆ રહત બેચેન—નબીજી.
દર્દ મિટાઓ પાર લગાઓ, બેહેરે હસન હુસેન નબીજી.

.. .. પહી કરૂ મે પુકાર—નબીજી.
બેડા પાર લગાવન હારે, તુમ રાજનકે રાજ નબીજી.
દાસ તુમ્હારા કિસ્કો પુકારે, કોન રખે અબ લાજ નબીજી.
. કોન હય પુછન હાર—નબીજી.

આપ હબીબે ખુદાએ અકરમ, આલમ કે સરકાર નબીજી.
દુર કરો મેરાભી ર્‌હે ગમ, બેડા કરદો પાર નબીજી.
. એ અહમદ મુખ્તાર—નબીજી.

નુહકી કિસ્તી તુમને બચાઇ, યા શાહે કોનેન નબીજી.
મુજકોભીદો ગમસે રિહાઈ, દિલસે બહોત બેચેન નબીજી.
. . જાનકો નહીં હય કરાર—નબીજી.

હકને તુમ્હે ગરદુ પે બુલાયા, ભેજદે ખાસ બુરાક—નબીજી.
મય ભી હુ દરપે તુમ્હારે આયા, હોકે બહોત મુસ્તાક—નબીજી.
શાહી હય તેરે દરકી ગુલામી, અય શાહે જીશાન—નબીજી.
દેવડી પર હાજીર હય **નિઝામી,** ઈસ્પર ભી એક નિગાહ—નબીજી
. કરમ કરે શહે અબરાર નબીજી

ગઝલે ઇમામ—કવ્વાલી.

નકશા તેરી સુરતકા હમકો ભી દીખા દેના,
એક **જામ** તેરે હાથોસે હમકોભી **પીલા** દેના
રૂખસે નીકાબ ઉઠાવે મેરા મસીહા તુ હે,
આવાજ **લનતરાની** હમકોભી સુના દેના
કરતા હુ અર્ઝ઼ા જારી આવાજ બુલદી સે,
ખાદીમ તેરા હુ મયે ભી **રોજેપે** બુલા લેના.

તજ બીન સદા રહુંગા બેચેન મેરા સાબીર,
મેરા મસીહા હું હે કમલીમે છુપા લેના
યુંહી રહે તો બેહતર સાબીર તેરી મોહબ્બત,
શાએર ઈમામ કોભી દીદાર દીખા દેના

ગઝલ—(ટીટી જાન-બંબઇ)—

અય દર્દે દિલ બતાદે કબ તક તુ કમ ન હોગા,
હમદમ બનેગા કિસકા જબ મેરા દમ ન હોગા.
નુસખે હજાર લિખીએ હરગીજ શફા ન હોગા,
ઇકરાર વસ્લે જાના જબ તક રહમ ન હોગા
રહે દમ અગર હમારા જાનુપે તેરી નીકલે,
મરનેકા ગમ ફિર હમેંકો તેરી કસમ ન હોગા.
તુરબતપે મેરી આએ ગયરોંકો સાથ લાએ,
બાદે સબા બતાદે કયા કયા સિતમ ન હોગા.
ફુરકતમે તેરી પ્યારે ગોતા હય એક જમાના,
વોહ કોનસા બશર હય જીસે રજો ગમ ન હોગા.

ખત્મ. તમામ સુદ.

હમારી છપાવેલી. ચુકોના અત્રેના, એજંટ.—
ઠક્કર, આણંદજી ગોપાળદાસ.

સુરતમાં બગનપુરી બાજબ બાજીવાળી પોળમા આવેલા શ્રી "આનંદવિજય બધુ" શ્રી પ્રેસમા [illegible] ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યુ.

હમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલી

—લોકપ્રીય બુકો—

તૈયાર છે ! તૈયાર છે !

માશુક-મેંડીલ -યાને- બાગે ગુલશન,(બાર ચીત્રો સાથે ઉમદા ગઝલ કવ્વાલીથી ભરપુર ભા ૧ ત ૨જો સાથે)	૦-૪-૦
માશુકે સુરત ઉર્ફે ગઝલે બુલબુલ.	૦-૨-૦
બાગે ગુલશન ઉર્ફે માલીનકી બેટી.	૦-૨-૦
ગઝલે ગાહુર યાને મેફીલે કોહુર.	૦-૨-૦
પગસ્તાને મહેફીલ યાને ગઝલે-દીલ-આરામ.	૦-૨-૦
હસીનોકા મુજરા -યાને- ફુલોંકા ગઝરા.	૦-૨-૦
સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ ભા ૧થી ૫ સાથે ફેન્શી ચાર રંગમા છાપેલા પુઠા સાથે	૦ ૧૦-૦
ચતુર સુંદર ગરબાવળી ફેન્શી પાચ રંગના પુઠામા	૦-૧૦-૦
અક્કલનુ પડીકું અથવા ખુબીનો ખજાનો ભા ૧લો	૦-૨-૦
ભા ૨જો	૦-૨-૦
જળતરંગ અથવા વાગતી વીણા.	૦-૧-૦
મલકાતી મોહીની અથવા કૃષ્ણ બંસરી.	૦-૨-૦
મધુરી મેના અથવા મીઠું બુલબુલ.	૦-૨-૦

— તાકીદે મંગાવો-વેપારીને ભરપુર લાભ —

છુટક તથા જથાબંધ મળવાનુ ઠેકાણુ —

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર

ઠે. રાણીતળાવ—સુરત.

Printed by Govindji Dayabhai Naik